

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 2070/2003 af 24. november 2003 om afslutning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af flusspat med oprindelse i Folkerepublikken Kina** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2071/2003 af 26. november 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2072/2003 af 26. november 2003 om fastsættelse af den endelige restitutionssats og udstedelsesprocentsatsen for eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler) 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2003 af 26. november 2003 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2074/2003 af 26. november 2003 om fastsættelse af importtold for ris 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2075/2003 af 26. november 2003 om ansøgninger om eksportlicenser for ris og brudris med forudfastsættelse af restitutionen 11
- ★ **Kommissionens direktiv 2003/111/EF af 26. november 2003 om ændring af bilag II til direktiv 92/34/EØF om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion ⁽¹⁾** 12

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/823/EF:

- ★ **Afgørelse nr. 1/2003 truffet af Associeringsrådet EU-Tunesien den 30. september 2003 om nedsættelse af underudvalg under associeringsudvalget** 14

(¹) EØS-relevant tekst

2003/824/EF:

- ★ **Afgørelse nr. 4/2002 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 6. november 2003 om forretningsorden for de særlige udvalg EF-Mexico** 24

2003/825/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 25. november 2003 om ændring af Rådets afgørelse 2002/882/EF om yderligere makrofinansiel bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien vedrørende supplerende makrofinansiel bistand til Serbien og Montenegro** 28

Kommissionen

2003/826/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 18. november 2003 om ændring af beslutning 97/222/EF for så vidt angår import af kødprodukter fra Australien og Slovenien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 4205)** 29

2003/827/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 18. november 2003 om ændring af beslutning 98/371/EF for så vidt angår import af fersk svinekød fra Slovenien ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 4208)** 36

2003/828/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 25. november 2003 om beskyttelses- og overvågningszoner i forbindelse med bluetongue ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 4335)** 41

2003/829/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 25. november 2003 om de nationale bestemmelser om anvendelsen af azofarvestoffer, som Tyskland har givet meddelelse om i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4 ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 4356) ...** 46

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2070/2003**af 24. november 2003****om afslutning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af flusspat med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

3. Undersøgelse

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »grundforordningen«, særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**1. Gældende foranstaltninger**

(1) I september 2000 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 2011/2000 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af flusspat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, i det følgende benævnt »Kina«. Tolden tog form af en mindsteimportpris.

2. Indledning

(2) Den 13. juni 2002 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse, i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen til EF af flusspat med oprindelse i Kina i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.

(3) Undersøgelsen blev iværksat på foranledning af Kommissionen for at finde ud af, om de gældende foranstaltningers form bestående af en mindsteimportpris var den rette, idet det så ud til, at det kunne gøre håndhævelsen vanskelig, at der ikke skelnes mellem salg til forbundne parter og salg til ikke-forbundne parter eller mellem førstegangssalg og efterfølgende salg til EF. De gældende foranstaltninger syntes derfor ikke i tilstrækkelig grad at kunne modvirke den skadelige dumping.

(4) Kommissionen underrettede officielt de importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, og deres sammenslutninger, repræsentanterne for det pågældende eksportland og EF-producenterne om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(5) En sammenslutning af EF-producenter, et handelskammer i Kina, otte brugere, en importør i EF og en forhandler i USA tilkendegav deres synspunkt skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist, og som påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, fik mulighed for at blive hørt.

(6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at afgøre, om de gældende foranstaltninger var hensigtsmæssige.

B. UNDERSØGELSESRISIKOER OG AFSLUTNING AF DEN DELVISE INTERIMSUNDERØGELSE

(7) Grunden til, at interimundersøgelsen blev indledt, var, at risikoen for toldunddragelse skulle begrænses. Skatteunddragelse kan forekomme under forskellige omstændigheder. Når eksportører, der er omfattet af foranstaltningerne, eksporterer til EF, kan de efter aftale med importørerne fakturere varerne til en pris, der ligger over mindsteimportprisen, og derefter udligne denne pris efter toldbehandlingen. Derved kan mindsteimportprisen blive virkningsløs, idet den pågældende vare reelt stadig eksporteres til EF til en pris under mindsteimportprisen. Dette kan føre til videresalgspriser i Fællesskabet, der forhindrer foranstaltningerne i at få den ønskede virkning, nemlig at fjerne dumpingens skadelige virkninger. Det fremgår af Revisionsrettens årsberetning for 2000 (betragtning 1.31 og 1.35) ⁽⁴⁾, at risikoen for prismanipulering er stor, når tolden består af en mindsteimportpris. For at imødegå dette problem var det oprindeligt tanken at erstatte mindsteimportprisen med en værditoldsats.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 241 af 26.9.2000, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 140 af 13.6.2002, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT C 359 af 15.12.2001, s. 1.

- (8) Selv om en værditoldsats normalt regnes for at være den bedste måde, hvorpå man undgår prismanipulation, mente man, at risikoen for prismanipulation under de særlige omstændigheder i den foreliggende sag var meget begrænsede eller nærmest ikke-eksisterende, idet importpriserne i en længere periode havde ligget et godt stykke over mindsteimportprisen. Eksportørerne ville således ikke have grund til at manipulere med priserne, således som det er beskrevet i betragtning 7. Dette blev bekræftet af bemærkningerne fra de interesserede parter, som tilkendegav deres holdning, herunder også EF-erhvervsgrenen, og som alle mente, at foranstaltningens form ikke bør ændres.
- (9) Konklusionen er derfor, at der på grund af de særlige og meget specifikke omstændigheder i den foreliggende sag ikke i øjeblikket er grund til at ændre ved formen af de foranstaltninger, der gælder importen af flusspat med oprindelse i Kina, og at denne delvise interimundersøgelse

else bør afsluttes, uden at de antidumpingforanstaltninger, som blev indført ved forordning (EF) nr. 2011/2000, ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den delvise interimundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger, der gælder importen af flusspat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, og som blev inddelt i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes hermed uden ændring af den gældende antidumpingtold.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 2003.

På Rådets vegne

G. MAGRI

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2071/2003
af 26. november 2003
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. november 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	70,3
	096	54,2
	204	42,8
	999	55,8
0707 00 05	052	52,3
	220	139,2
	628	139,2
	999	110,2
0709 90 70	052	104,2
	204	36,3
	999	70,3
0805 20 10	204	59,8
	999	59,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	70,6
	388	48,7
	999	59,7
0805 50 10	052	74,3
	528	81,9
	600	81,7
	999	79,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,8
	064	51,2
	388	87,1
	400	74,5
	404	92,8
	720	48,1
	800	158,9
	999	79,1
0808 20 50	052	61,4
	060	50,7
	064	60,8
	400	76,9
	720	48,4
	999	59,6

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2072/2003**af 26. november 2003****om fastsættelse af den endelige restitutionssats og udstedelsesprocentsatsen for eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1482/2003 ⁽⁵⁾ er der fastsat vejledende mængder for udstedelse af eksportlicenser af type B.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen til dato har modtaget, er disse vejledende mængder overskredet for citroner, druer til spisebrug og æbler.

- (3) Disse overskridelser indebærer ikke, at de begrænsninger, der følger af aftalerne indgået i henhold til traktatens artikel 300, ikke overholdes. For de licenser af type B, som der er ansøgt om fra den 17. september 2003 til den 14. november 2003 for tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler, bør der fastsættes en endelig restitutionssats svarende til den vejledende sats og en udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der mellem den 17. september 2003 og den 14. november 2003 er indgivet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1482/2003, fastsættes de udstedelsesprocentsatser og restitutionssatser, der skal anvendes, i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT L 212 af 22.8.2003, s. 41.

BILAG

Udstedelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om, og restitutionssatser for de licenser af type B, der er ansøgt om mellem den 17. september 2003 og den 14. november 2003 (tomater, appelsiner, citroner, druer til spisebrug og æbler)

Produkt	Restitutionsats (EUR/t netto)	Udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om
Tomater	25,0	100 %
Appelsiner	21,0	100 %
Citroner	21,0	100 %
Druer til spisebrug	18,0	100 %
Æbler	17,0	100 %

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2073/2003
af 26. november 2003
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 ⁽⁴⁾ om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under

hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 32,712 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2074/2003
af 26. november 2003
om fastsættelse af importtold for ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår importtold for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1298/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif. For de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet med en vis procent, alt efter om det drejer sig om afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen, for så vidt denne sats ikke overstiger satsene i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.
- (3) I forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så vidt angår importtold for ris.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden.
- (6) Anvendelsen af artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1503/96 fører til tilpasning af importtolden, der er fastsat fra den 15. maj 2003 at regne i Kommissionens forordning (EF) nr. 832/2003 ⁽⁵⁾, i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for ris som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 3072/95 er tilpasset i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1503/96 og fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2003.

På Kommissionens vegne
 J. M. SILVA RODRÍGUEZ
 Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT L 120 af 15.5.2003, s. 15.

BILAG I

Fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(EUR/t)

KN-kode	Importtold ⁽⁷⁾				
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽⁷⁾	AVS-stater ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁶⁾	Egypten ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	176,32	57,37	83,82		132,24
1006 20 13	176,32	57,37	83,82		132,24
1006 20 15	176,32	57,37	83,82		132,24
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	176,32	57,37	83,82		132,24
1006 20 94	176,32	57,37	83,82		132,24
1006 20 96	176,32	57,37	83,82		132,24
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 23	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 25	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 44	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 46	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 63	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 65	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 94	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 96	358,88	113,22	164,53		269,16
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ Importtolden for ris med oprindelse i AVS-staterne anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 (EFT L 348 af 21.12.2002, s. 5) og Kommissionens forordning (EF) nr. 638/2003 (EFT L 93 af 10.4.2003, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 1706/98 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT L 337 af 4.12.1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT L 88 af 9.4.1991, s. 7), som ændret.

⁽⁵⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1), som ændret.

⁽⁶⁾ Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien og Pakistan nedsættes med 250 EUR/t (artikel 4a i forordning (EF) nr. 1503/96, som ændret).

⁽⁷⁾ Told ifølge den fælles toldtarif.

⁽⁸⁾ Importtolden for ris med oprindelse i og hidrørende fra Egypten anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 196/97 (EFT L 31 af 1.2.1997, s. 53).

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	176,32	358,88	(¹)
2. Beregningslementer						
a) Pris cif ARAG (EUR/ton)	—	269,38	195,23	384,58	437,71	—
b) Pris fob (EUR/ton)	—	—	—	359,08	412,21	—
c) Skibsfragt (EUR/ton)	—	—	—	25,50	25,50	—
d) Kilde	—	USDA og operatører	USDA og operatører	Operatører	Operatører	—

(¹) Told ifølge den fælles toldtarif.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2075/2003**af 26. november 2003****om ansøgninger om eksportlicenser for ris og brudris med forudfastsættelse af restitutionen**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 af 28. juli 2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris ⁽³⁾, særlig artikel 8, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1342/2003 udstedes eksportlicenser, når der ved fastsættelsen af en eksportrestitution særligt henvises til nævnte stykke, med forudfastsættelse af restitutionen den tredje arbejdsdag efter ansøgningens indgivelse. Efter nævnte artikel fastsætter Kommissionen en enhedsprocentsats for nedsættelse af mængderne, hvis de i eksportlicensansøgningerne anførte mængder overstiger de mængder, der kan indgås forpligtelse om. Som led i ovennævnte procedure er der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2003 ⁽⁴⁾ fastsat restitutioner for 4 000 tons for alle bestemmelsessteder 064 og 066 i bilaget til forordningen.
- (2) De mængder, der den 25. november 2003 blev ansøgt om for alle bestemmelsessteder 064 og 066, overstiger den disponible mængde. Der bør derfor fastsættes en procentsats for nedsættelse af mængderne i de eksportlicensansøgninger, der indgives den 25. november 2003.

- (3) Denne forordnings bestemmelser bør i betragtning af deres formål træde i kraft, så snart de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For alle bestemmelsessteder 064 og 066 i bilaget til forordning (EF) nr. 1961/2003 udstedes der for de ansøgninger om eksportlicenser for ris og brudris med forudfastsættelse af restitutionen, der i henhold til nævnte forordning blev indgivet den 25. november 2003, eksportlicenser for de deri anførte mængder multipliceret med en koefficient på 77,39 %.

Artikel 2

For alle bestemmelsessteder 064 og 066 i bilaget til forordning (EF) nr. 1961/2003 udstedes der for ansøgninger om eksportlicenser for ris og brudris, der indgives fra den 26. november 2003, ikke eksportlicenser i henhold til nævnte forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 27. november 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 289 af 7.11.2003, s. 18.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/111/EF

af 26. november 2003

om ændring af bilag II til direktiv 92/34/EØF om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/34/EØF af 28. april 1992 om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er i direktiv 92/34/EØF fastsat fællesskabsbestemmelser for afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion i Fællesskabet. Direktivet finder anvendelse på de slægter og arter, der er opført på listen i bilag II til ovennævnte direktiv.
- (2) En række frugtslægter og -arter, der ikke hidtil har været omfattet af bilag II til direktiv 92/34/EØF, har fået stadig større økonomisk betydning. Det er derfor hensigtsmæssigt at optage dem på listen over slægter og arter i bilag II til ovennævnte direktiv. Følgende slægter og arter bør optages: *Castanea sativa* Mill., *Ficus carica* L., *Fortunella Swingle*, *Poncirus Raf.* og *Vaccinium* L. Desuden bør arten *Citrus*, arten *Fragaria*, arten *Pyrus*, arten *Ribes* og arten *Rubus* tilføjes til *Citrus sinensis* (L.) Osbeck, *C. limon* (L) Burm.f., *C. reticulata* Blanco, *C. paradisi* Macf., *C. aurantiifolia* (Christm.) Swing, *Fragaria x ananassa* Duch. (jordbærplante), *Pyrus communis* L., *Ribes* (ribsbusk) og *Rubus* (brombærbusk), og *Cydonia* Mill. bør erstattes af *Cydonia oblonga* Mill.
- (3) Af klarhedshensyn bør listen i bilag II til direktiv 92/34/EØF erstattes af en ny liste indeholdende alle slægter og arter med deres botaniske navn i alfabetisk rækkefølge.
- (4) Direktiv 92/34/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Forneringsmateriale og Planter af Frugtslægter og -arter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II til direktiv 92/34/EØF affattes som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nærværende direktiv senest den 31. oktober 2004. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastlægger reglerne for denne henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 157 af 10.6.1992, s. 10. Senest ændret ved direktiv 2003/61/EF (EFT L 165 af 3.7.2003, s. 23).

BILAG

»BILAG II

Liste over de slægter og arter, som dette direktiv gælder for

Castanea sativa Mill.
Citrus L.
Corylus avellana L.
Cydonia oblonga Mill.
Ficus carica L.
Fortunella Swingle
Fragaria L.
Juglans regia L.
Malus Mill.
Olea europaea L.
Pistacia vera L.
Poncirus Raf.

Prunus amygdalus Batsch
Prunus armeniaca L.
Prunus avium (L.) L.
Prunus cerasus L.
Prunus domestica L.
Prunus persica (L.) Batsch
Prunus salicina Lindley
Pyrus L.
Ribes L.
Rubus L.
Vaccinium L.«

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 1/2003 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-TUNESIEN
den 30. september 2003
om nedsættelse af underudvalg under associeringsudvalget

(2003/823/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET EU-TUNESIEN HAR —

under henvisning til Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Senest den 28. februar 2010 skal der være etableret et frihandelsområde mellem EU og Tunesien.
- (2) EU's forbindelser med de sydlige Middelhavslande bliver stadig mere teknisk komplekse i takt med gennemførelsen af Euro-Middelhavsaftalerne og Euro-Middelhavspartnerskabet.
- (3) Der er nedsat underudvalg under de øvrige associerede landes associeringsudvalg med henblik på at følge gennemførelsen af de punkter, der er prioriteret i partnerskabet, og den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne.
- (4) Der skal indarbejdes en miljødimension i de sektorspecifikke politikker med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling.
- (5) Det er fastsat i aftalens artikel 84, at der kan nedsættes arbejdsgrupper eller organer, der er nødvendige til aftalens gennemførelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

De i bilag 1 opførte underudvalg nedsættes under Associeringsudvalget EU-Tunesien, og de i bilag 2 indeholdte forretningsordener for disse underudvalg vedtages.

Underudvalgene arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert af deres møder. Underudvalgene kan ikke træffe beslutninger.

Associeringsudvalget træffer alle andre nødvendige foranstaltninger for at sikre, at underudvalgene fungerer efter formålet, og underretter Associeringsrådet herom.

Associeringsrådet kan beslutte at nedsætte andre underudvalg eller arbejdsgrupper og kan opløse eksisterende underudvalg eller arbejdsgrupper.

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2003.

På associeringsrådets vegne

H. BEN YAHIA

BILAG 1

**ASSOCIERINGSAFTALEN MELLEM EU OG TUNESIEN
UNDERUDVALG UNDER ASSOCIERINGSUDVALGET**

1. Det indre marked
2. Industri, handel og tjenesteydelser
3. Transport, miljø og energi
4. Forskning og innovation
5. Landbrug og fiskeri
6. Retlige og sikkerhedsmæssige anliggender

Disse underudvalg supplerer de udvalg, som allerede er direkte forudset i associeringsaftalen på områderne: Sociale og kulturelle anliggender, toldsamarbejde og økonomiske og monetære spørgsmål.

Spørgsmål i forbindelse med demokratiets principper og menneskerettighederne, der indgår som vigtige elementer i associeringsaftalen, behandles med den fornødne opmærksomhed i de forskellige fora, som er etableret ved rammeaftalen. De kan også, hvis parterne beslutter dette, f.eks. som led i en udbygning af samarbejdet, behandles i et underudvalg under associeringsudvalget eller i en særlig gruppe.

BILAG 2

Forretningsorden**Underudvalg nr. 1 EU-Tunesien****Det indre marked****1. Sammensætning og formandskab**

Underudvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og dets medlemsstater og repræsentanter for Tunesiens regering, og formandskabet varetages af parterne på skift.

2. Rolle

Underudvalget arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert møde. Underudvalget kan ikke træffe beslutninger. Det kan imidlertid fremsætte forslag til associeringsudvalget.

3. Arbejdsområde

Underudvalget drøfter gennemførelsen af associeringsaftalen inden for nedenstående områder. Det vurderer bl.a., hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne, og gennemførelsen og anvendelsen heraf. Eventuelt behandles også samarbejdet inden for offentlig administration. Underudvalget undersøger alle problemer, der måtte opstå på de nedenfor anførte områder, og fremsætter forslag til eventuelle foranstaltninger:

- a) tekniske forskrifter, metrologi, akkreditering, standardisering, certificering, overensstemmelsesvurdering og markedstilsyn
- b) konkurrence og statsstøtte
- c) intellektuel, industriel og kommerciel ejendomsret
- d) offentlige indkøb.

Denne liste er ikke udtømmende, og associeringsudvalget kan tilføje andre emner, herunder tværgående emner som f.eks. statistik.

Underudvalget kan på et og samme møde behandle spørgsmål vedrørende et eller flere af ovennævnte områder.

4. Sekretariat

En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Tunesiens regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalget.

Henvendelser vedrørende underudvalget skal fremsendes til underudvalgets sekretærer.

5. Møder

Underudvalget træder sammen, når omstændighederne kræver det. Der kan indkaldes til møde, når blot en af parterne fremsætter anmodning herom via den ansvarlige sekretær, der videregiver anmodningen til den anden part. Den anden parts sekretær svarer inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen om møde i underudvalget.

I særlig hastende tilfælde kan underudvalget indkaldes inden for en kortere frist, hvis parterne er enige herom. Anmodninger om mødeindkaldelser skal fremsættes skriftligt.

Møder i underudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som parterne er enige om.

Møder indkaldes for hver parts vedkommende af den ansvarlige sekretær efter aftale med formanden. Før hvert møde underrettes formanden om, hvem der er udpeget til at deltage i parternes delegationer.

Hvis parterne er enige herom, kan underudvalget indbyde eksperter til møderne med henblik på at indhente specifikke oplysninger.

6. Dagsorden for møderne

Anmodninger om optagelse af punkter på underudvalgets dagsorden fremsendes til underudvalgets sekretærer.

Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af underudvalgets sekretær til den anden part senest ti dage forud for mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som sekretærerne senest femten dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen. Mødedokumenterne skal være begge parter i hænde senest syv dage før mødet. I særlige og/eller hastende tilfælde kan disse frister fremskyndes, hvis parterne er enige herom.

Dagsordenen vedtages af underudvalget ved mødets begyndelse.

7. Referat

Referatet udarbejdes og godkendes af de to sekretærer efter mødet. Underudvalgets sekretærer sender associeringsudvalgets sekretærer og formand en kopi af referatet, samt underudvalgets forslag.

8. Offentlighed

Medmindre andet vedtages, er underudvalgets møder ikke offentlige.

Forretningsorden

Underudvalg nr. 2 EU-Tunesien

Industri, handel og tjenesteydelser

1. Sammensætning og formandskab

Underudvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og dets medlemsstater og repræsentanter for Tunesiens regering, og formandskabet varetages af parterne på skift.

2. Rolle

Underudvalget arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert møde. Underudvalget kan ikke træffe beslutninger. Det kan imidlertid fremsætte forslag til associeringsudvalget.

3. Arbejdsområde

Underudvalget drøfter gennemførelsen af associeringsaftalen inden for nedenstående områder. Det vurderer bl.a., hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne, og gennemførelsen og anvendelsen heraf. Eventuelt behandles også samarbejdet inden for offentlig administration. Underudvalget undersøger alle problemer, der måtte opstå på de nedenfor anførte områder, og fremsætter forslag til eventuelle foranstaltninger:

- a) industrisamarbejde, og herunder også det administrative, forskriftsmæssige og finansielle grundlag for investering og udvikling af små og mellemstore virksomheder, modernisering af industrien og innovationspolitikken
- b) handelsspørgsmål
- c) tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser (bank- og forsikringsvæsen, investeringer) og postvæsen
- d) turisme
- e) etableringsret
- f) databeskyttelse.

Denne liste er ikke udtømmende, og associeringsudvalget kan tilføje andre emner, herunder tværgående emner som f.eks. statistik.

Underudvalget kan på et og samme møde behandle spørgsmål vedrørende et eller flere af ovennævnte områder.

4. Sekretariat

En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Tunesiens regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalget.

Henvendelser vedrørende underudvalget fremsendes til underudvalgets sekretærer.

5. Møder

Underudvalget træder sammen, når omstændighederne kræver det. Der kan indkaldes til møde, når blot en af parterne fremsætter anmodning herom via den ansvarlige sekretær, der videregiver anmodningen til den anden part. Den anden parts sekretær svarer inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen om møde i underudvalget.

I særlig hastende tilfælde kan underudvalget indkaldes inden for en kortere frist, hvis de to parter er enige herom. Anmodninger om mødeindkaldelser skal fremsættes skriftligt.

Møder i underudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som parterne er enige om.

Møder indkaldes for hver parts vedkommende af den ansvarlige sekretær efter aftale med formanden. Før hvert møde underrettes formanden om, hvem der er udpeget til at deltage i parternes delegationer.

Hvis parterne er enige herom, kan underudvalget indbyde eksperter til møderne med henblik på at indhente specifikke oplysninger.

6. Dagsorden for møderne

Anmodninger om optagelse af punkter på underudvalgets dagsorden fremsendes til underudvalgets sekretærer.

Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af underudvalgets sekretær til den anden part senest ti dage forud for mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som sekretærerne senest femten dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen. Mødedokumenterne skal være begge parter i hænde senest syv dage før mødet. I særlige og/eller hastende tilfælde kan disse frister fremskyndes, hvis parterne er enige herom.

Dagsordenen vedtages af underudvalget ved mødets begyndelse.

7. Referat

Referatet udarbejdes og godkendes af de to sekretærer efter mødet. Underudvalgets sekretærer sender associeringsudvalgets sekretærer og formand en kopi af referatet, samt underudvalgets forslag.

8. Offentlighed

Medmindre andet vedtages, er underudvalgets møder ikke offentlige.

Forretningsorden

Underudvalg nr. 3 EU-Tunesien

Transport, miljø og energi

1. Sammensætning og formandskab

Underudvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og dets medlemsstater og repræsentanter for Tunesiens regering, og formandskabet varetages af parterne på skift.

2. Rolle

Underudvalget arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert møde. Underudvalget kan ikke træffe beslutninger. Det kan imidlertid fremsætte forslag til associeringsudvalget.

3. Arbejdsområde

Underudvalget drøfter gennemførelsen af associeringsaftalen inden for nedenstående områder. Det vurderer bl.a., hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne, og gennemførelsen og anvendelsen heraf og med hensyn til at integrere miljøpolitikken i alle de områder, som associeringsaftalen dækker. Med henblik på dette etablerer det regelmæssige arbejdsrelationer med de øvrige underudvalg. Eventuelt behandles også samarbejdet inden for offentlig administration. Underudvalget undersøger alle problemer, der måtte opstå på de nedenfor anførte områder, og fremsætter forslag til eventuelle foranstaltninger:

- a) transport: i første række modernisering og udvikling af infrastrukturer (navnlig sammenkobling af transportnet), markedsliberalisering, sø- og luftfartssikkerhed, kontrol og forvaltning af havne og lufthavne, forbedring af multimodalsystemet, og udbygning af det regionale samarbejde
- b) miljø: i første række styrkelse af kapaciteten til at beskytte miljøet på de prioriterede områder, der er omhandlet i det prioriterede handlingsprogram på miljøområdet på kort og mellemlang sigt (SMAP), og integrering af miljødimensionen i de prioriterede sektorer i Euro-Middelhavspartnerskabet med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling
- c) energi: i første række modernisering og udvikling af infrastrukturer (navnlig sammenkobling af transportnet), markedsliberalisering, integrering af det maghrebinske elektricitetsmarked, reform/oprettelse af tilsynsmyndigheder, sikkerhed inden for energiinfrastrukturer, styring af efterspørgslen, fremme af vedvarende energikilder, forskning og samarbejde inden for dataudveksling.

Denne liste er ikke udtømmende, og associeringsudvalget kan tilføje andre emner, herunder tværgående emner som f.eks. statistik.

Underudvalget kan på et og samme møde behandle spørgsmål vedrørende et eller flere af ovennævnte områder.

4. Sekretariat

En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Tunesiens regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalget.

Henvendelser vedrørende underudvalget fremsendes til underudvalgets sekretærer.

5. Møder

Underudvalget træder sammen, når omstændighederne kræver det. Der kan indkaldes til møde, når blot en af parterne fremsætter anmodning herom via den ansvarlige sekretær, der videregiver anmodningen til den anden part. Den anden parts sekretær svarer inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen om møde i underudvalget.

I særlig hastende tilfælde kan underudvalget indkaldes inden for en kortere frist, hvis de to parter er enige herom. Anmodninger om mødeindkaldelser skal fremsættes skriftligt.

Møder i underudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som parterne er enige om.

Møder indkaldes for hver parts vedkommende af den ansvarlige sekretær efter aftale med formanden. Før hvert møde underrettes formanden om, hvem der deltager i parternes delegationer.

Hvis parterne er enige herom, kan underudvalget indbyde eksperter til mødet med henblik på at indhente specifikke oplysninger.

6. Dagsorden for møderne

Anmodninger om optagelse af punkter på underudvalgets dagsorden fremsendes til underudvalgets sekretærer.

Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af underudvalgets sekretær til den anden part senest ti dage forud for mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som sekretærene senest femten dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen. Mødedokumenterne skal være begge parter i hænde senest syv dage før mødet. I særlige og/eller hastende tilfælde kan disse frister fremskyndes, hvis parterne er enige herom.

Dagsordenen vedtages af underudvalget ved mødets begyndelse.

7. Referat

Referatet udarbejdes og godkendes af de to sekretærer efter mødet. Underudvalgets sekretærer sender associeringsudvalgets sekretærer og formand en kopi af referatet, samt underudvalgets forslag.

8. Offentlighed

Medmindre andet vedtages, er underudvalgets møder ikke offentlige.

Forretningsorden

Underudvalg nr. 4 EU-Tunesien

Forskning og innovation

1. Sammensætning og formandskab

Underudvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og dets medlemsstater og repræsentanter for Tunesiens regering, og formandskabet varetages af parterne på skift.

2. Rolle

Underudvalget arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert møde. Underudvalget kan ikke træffe beslutninger. Det kan imidlertid fremsætte forslag til associeringsudvalget.

3. Arbejdsområde

Underudvalget drøfter gennemførelsen af associeringsaftalen inden for nedenstående områder. Det vurderer bl.a., hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne, og gennemførelsen og anvendelsen heraf. Eventuelt behandles også samarbejdet inden for offentlig administration. Underudvalget undersøger alle problemer, der måtte opstå på de nedenfor anførte områder, og fremsætter forslag til eventuelle foranstaltninger:

- a) udvikling af Tunesiens materielle og institutionelle kapacitet inden for videnskab og teknologi, og herunder sikring af, at Tunesiens industri og små og mellemstore virksomheder kan udnytte resultaterne af denne forskning
- b) innovation, udbredelse af viden og teknologisk overførsel
- c) netværk og tjenester inden for elektronisk kommunikation
- d) informationsteknologi
- e) erhvervsuddannelse, uddannelse og ungdom
- f) kulturelt samarbejde og audiovisuel politik.

Denne liste er ikke udtømmende, og associeringsudvalget kan tilføje andre emner, herunder tværgående emner som f.eks. statistik.

Underudvalget kan på et og samme møde behandle spørgsmål vedrørende et eller flere af ovennævnte områder.

4. Sekretariat

En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Tunesiens regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalget.

Henvendelser vedrørende underudvalget fremsendes til underudvalgets sekretærer.

5. Møder

Underudvalget træder sammen, når omstændighederne kræver det. Der kan indkaldes til møde, når blot en af parterne fremsætter anmodning herom via den ansvarlige sekretær, der videregiver anmodningen til den anden part. Den anden parts sekretær svarer inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen om møde i underudvalget.

I særlig hastende tilfælde kan underudvalget indkaldes inden for en kortere frist, hvis de to parter er enige herom. Anmodninger om mødeindkaldelser skal fremsættes skriftligt.

Møder i underudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som parterne er enige om.

Møder indkaldes for hver parts vedkommende af den ansvarlige sekretær efter aftale med formanden. Før hvert møde underrettes formanden om, hvem der deltager i parternes delegationer.

Hvis parterne er enige herom, kan underudvalget indbyde eksperter til mødet med henblik på at indhente specifikke oplysninger.

6. Dagsorden for møderne

Anmodninger om optagelse af punkter på underudvalgets dagsorden fremsendes til underudvalgets sekretærer.

Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af underudvalgets sekretær til den anden part senest ti dage forud for mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som sekretærene senest femten dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen. Mødedokumenterne skal være begge parter i hænde senest syv dage før mødet. I særlige og/eller hastende tilfælde kan disse frister fremskyndes, hvis parterne er enige herom.

Dagsordenen vedtages af underudvalget ved mødets begyndelse.

7. Referat

Referatet udarbejdes og godkendes af de to sekretærer efter mødet. Underudvalgets sekretærer sender associeringsudvalgets sekretærer og formand en kopi af referatet, samt underudvalgets forslag.

8. Offentlighed

Medmindre andet vedtages, er underudvalgets møder ikke offentlige.

Forretningsorden

Underudvalg nr. 5 EU-Tunesien

Landbrug og fiskeri

1. Sammensætning og formandskab

Underudvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og dets medlemsstater og repræsentanter for Tunesiens regering, og formandskabet varetages af parterne på skift.

2. Rolle

Underudvalget arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert møde. Underudvalget kan ikke træffe beslutninger. Det kan imidlertid fremsætte forslag til associeringsudvalget.

3. Arbejdsområde

Underudvalget drøfter gennemførelsen af associeringsaftalen inden for nedenstående områder. Det vurderer bl.a., hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne, og gennemførelsen og anvendelsen heraf. Eventuelt behandles også samarbejdet inden for offentlig administration. Underudvalget undersøger alle problemer, der måtte opstå på de nedenfor anførte områder, og fremsætter forslag til eventuelle foranstaltninger:

- a) landbrugs- og fiskeriprodukter
- b) landbrugssamarbejde og udvikling af landdistrikter
- c) forarbejdede landbrugsprodukter
- d) dyre- og plantesundhed
- e) handelslovgivning.

Denne liste er ikke udtømmende, og associeringsudvalget kan tilføje andre emner, herunder tværgående emner som f.eks. statistik.

Underudvalget kan på et og samme møde behandle spørgsmål vedrørende et eller flere af ovennævnte områder.

4. Sekretariat

En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Tunesiens regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalget.

Henvendelser vedrørende underudvalget fremsendes til underudvalgets sekretærer.

5. Møder

Underudvalget træder sammen, når omstændighederne kræver det. Der kan indkaldes til møde, når blot en af parterne fremsætter anmodning herom via den ansvarlige sekretær, der videregiver anmodningen til den anden part. Den anden parts sekretær svarer inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen om møde i underudvalget.

I særlig hastende tilfælde kan underudvalget indkaldes inden for en kortere frist, hvis de to parter er enige herom. Anmodninger om mødeindkaldelser skal fremsættes skriftligt.

Møder i underudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som parterne er enige om.

Møder indkaldes for hver parts vedkommende af den ansvarlige sekretær efter aftale med formanden. Før hvert møde underrettes formanden om, hvem der deltager i parternes delegationer.

Hvis parterne er enige herom, kan underudvalget indbyde eksperter til mødet med henblik på at indhente specifikke oplysninger.

6. Dagsorden for møderne

Anmodninger om optagelse af punkter på underudvalgets dagsorden fremsendes til underudvalgets sekretærer.

Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af underudvalgets sekretær til den anden part senest ti dage forud for mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som sekretærene senest femten dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen. Mødedokumenterne skal være begge parter i hænde senest syv dage før mødet. I særlige og/eller hastende tilfælde kan disse frister fremskyndes, hvis parterne er enige herom.

Dagsordenen vedtages af underudvalget ved mødets begyndelse.

7. Referat

Referatet udarbejdes og godkendes af de to sekretærer efter mødet. Underudvalgets sekretærer sender associeringsudvalgets sekretærer og formand en kopi af referatet, samt underudvalgets forslag.

8. Offentlighed

Medmindre andet vedtages, er underudvalgets møder ikke offentlige.

Forretningsorden

Underudvalg nr. 6 EU-Tunesien

Retlige og sikkerhedsmæssige anliggender

1. Sammensætning og formandskab

Underudvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og dets medlemsstater og repræsentanter for Tunesiens regering, og formandskabet varetages af parterne på skift.

2. Rolle

Underudvalget arbejder under associeringsudvalget og aflægger rapport til dette efter hvert møde. Underudvalget kan ikke træffe beslutninger. Det kan imidlertid fremsætte forslag til associeringsudvalget.

3. Arbejdsområde

Underudvalget drøfter gennemførelsen af associeringsaftalen inden for nedenstående områder. Det vurderer bl.a., hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til den indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne, og gennemførelsen og anvendelsen heraf. Eventuelt behandles også samarbejdet inden for offentlig administration. Underudvalget undersøger alle problemer, der måtte opstå på de nedenfor anførte områder, og fremsætter forslag til eventuelle foranstaltninger:

- a) retligt samarbejde
- b) narkotika
- c) civil- og strafferetligt samarbejde
- d) samarbejde om bekæmpelse af organiseret kriminalitet, herunder menneskesmugling og menneskehandel, terrorisme, korruption og hvidvaskning af penge.

Denne liste er ikke udtømmende, og associeringsudvalget kan tilføje andre emner, herunder tværgående emner som f.eks. statistik.

Underudvalget kan på et og samme møde behandle spørgsmål vedrørende et eller flere af ovennævnte områder.

4. Sekretariat

En tjenestemand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Tunesiens regering fungerer sammen som faste sekretærer for underudvalget.

Henvendelser vedrørende underudvalget fremsendes til underudvalgets sekretærer.

5. Møder

Underudvalget træder sammen, når omstændighederne kræver det. Der kan indkaldes til møde, når blot en af parterne fremsætter anmodning herom via den ansvarlige sekretær, der videregiver anmodningen til den anden part. Den anden parts sekretær svarer inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen om møde i underudvalget.

I særlig hastende tilfælde kan underudvalget indkaldes inden for en kortere frist, hvis de to parter er enige herom. Anmodninger om mødeindkaldelser skal fremsættes skriftligt.

Møder i underudvalget holdes på et tidspunkt og et sted, som parterne er enige om.

Møder indkaldes for hver parts vedkommende af den ansvarlige sekretær efter aftale med formanden. Før hvert møde underrettes formanden om, hvem der deltager i parternes delegationer.

Hvis parterne er enige herom, kan underudvalget indbyde eksperter til mødet med henblik på at indhente specifikke oplysninger.

6. Dagsorden for møderne

Anmodninger om optagelse af punkter på underudvalgets dagsorden fremsendes til underudvalgets sekretærer.

Formanden opstiller en foreløbig dagsorden for hvert møde. Den fremsendes af underudvalgets sekretær til den anden part senest ti dage forud for mødet.

Den foreløbige dagsorden omfatter de punkter, som sekretærene senest femten dage inden mødet har modtaget anmodning om at få optaget på dagsordenen. Mødedokumenterne skal være begge parter i hænde senest syv dage før mødet. I særlige og/eller hastende tilfælde kan disse frister fremskyndes, hvis parterne er enige herom.

Dagsordenen vedtages af underudvalget ved mødets begyndelse.

7. Referat

Referatet udarbejdes og godkendes af de to sekretærer efter mødet. Underudvalgets sekretærer sender associeringsudvalgets sekretærer og formand en kopi af referatet, samt underudvalgets forslag.

8. Offentlighed

Medmindre andet vedtages, er underudvalgets møder ikke offentlige.

AFGØRELSE Nr. 4/2002 TRUFFET AF DET FÆLLES RÅD EF-MEXICO**den 6. november 2003****om forretningsordenen for de særlige udvalg EF-Mexico**

(2003/824/EF)

DET FÆLLES RÅD HAR —

under henvisning til aftalen om økonomisk partnerskab og politisk samordning og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og De Forenede Mexicanske Stater på den anden side, der blev undertegnet i Bruxelles den 8. december 1997, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 49, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til afgørelse nr. 2/2000 truffet den 23. marts 2000 nedsatte Det Fælles Råd EF-Mexico et særligt udvalg for tolsamarbejde og oprindelsesregler, et særligt udvalg for standarder og tekniske forskrifter, et særligt udvalg for sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger, et særligt udvalg for stålprodukter, et særligt udvalg for offentlige indkøb og et særligt udvalg for anliggender vedrørende intellektuel ejendomsret.

I henhold til afgørelse nr. 2/2001 truffet den 27. februar 2001 nedsatte Det Fælles Råd EF-Mexico desuden et særligt udvalg for finansielle tjenesteydelser.

- (2) I henhold til artikel 49 i aftalen fastlægger Det Fælles Råd EF-Mexico i sin forretningsorden, hvorledes sådanne udvalg skal fungere —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Forretningsordenen for de særlige udvalg EF-Mexico er anført i bilaget til denne afgørelse, som vil blive knyttet som tillæg til det fælles råds forretningsorden, der findes i bilaget til Det Fælles Råd EF-Mexicos afgørelse nr. 1/2001 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 6. november 2003.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2003.

På det fælles råds vegne

L. E. DERBEZ

Formand

⁽¹⁾ EFT L 70 af 12.3.2001, s. 1.

BILAG

»Tillæg

FORRETNINGSORDEN FOR DE SÆRLIGE UDVALG UNDER DET FÆLLES RÅD EF-MEXICO

Artikel 1

Formandskab

Formandskabet for møderne i de særlige udvalg under EF-Mexico (i det følgende benævnt »de særlige udvalg«) udøves på skift af henholdsvis en repræsentant for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og en repræsentant for Mexicos regering, sædvanligvis på højtstående embedsmandsplan.

Artikel 2

Møder

De særlige udvalg træder sammen som anført i de respektive artikler i afgørelse nr. 2/2000 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico den 23. marts 2000 og afgørelse nr. 2/2001 truffet af Det Fælles Råd EF-Mexico, den 27. februar 2001 om gennemførelse af artikel 6, artikel 9, artikel 12, stk. 2, litra b), og artikel 50 i aftalen om økonomisk partnerskab og politiksamordning og samarbejde, i henhold til hvilke de er nedsat.

Artikel 3

Delegationer

Før hvert møde underrettes formanden for det særlige udvalg om den planlagte sammensætning af parternes delegationer og om deres leder.

Artikel 4

Sekretariat

1. En tjenestemand fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og en tjenestemand fra Mexicos regering fungerer sammen som sekretærer for det særlige udvalg.
2. Al korrespondance til og fra formanden for det særlige udvalg i henhold til denne forretningsorden sendes til sekretærerne for det særlige udvalg og til sekretærerne og formanden for Det Blandede Udvalg EF-Mexico samt efter omstændighederne til medlemmerne af Det Blandede Udvalg EF-Mexico.

Artikel 5

Dokumenter

Hvis forhandlingerne i det særlige udvalg er baseret på skriftlige dokumenter, nummereres disse og rundsendes af de to sekretærer som dokumenter fra det særlige udvalg.

Artikel 6

Offentlighed

Møderne i det særlige udvalg er ikke offentlige, medmindre der træffes beslutning herom.

*Artikel 7***Dagsorden for møderne**

1. Sekretærerne for det særlige udvalg udarbejder en foreløbig dagsorden senest 30 dage før hvert møde samt støttemateriale. Dagsordenen fremsendes til Det Blandede Udvalg EF-Mexicos formand, sekretærer og medlemmer senest 15 dage inden mødet.

Dagsordenen vedtages af det særlige udvalg ved hvert mødes begyndelse. Der kan optages nye punkter på dagsordenen, hvis de to parter er enige herom.

2. Efter aftale mellem de to parter kan de i stk. 1 nævnte tidsfrister afkortes for at tage hensyn til særlige omstændigheder.

*Artikel 8***Protokol**

Efter hvert møde udarbejdes en protokol, som baseres på formandens sammenfatning af de konklusioner, det særlige udvalg er nået frem til, i henhold til følgende procedure:

- a) Parterne laver et udkast til en foreløbig protokol umiddelbart efter mødet i det særlige udvalg.
- b) Herefter har parterne 20 arbejdsdage til at rundsende protokollen internt og sammenligne de versioner, der er godkendt internt.
- c) Efter vedtagelse af protokollen i det særlige udvalg undertegnes den af formanden og sekretærerne senest ti arbejdsdage efter, at den interne godkendelsesprocedure i litra b) er tilendebragt.
- d) Der sendes en genpart til formanden og sekretærerne for Det Blandede Udvalg EF-Mexico.

*Artikel 9***Henstillinger**

1. I de tilfælde, hvor det særlige udvalg har beføjelse til at fremsætte henstillinger i henhold til afgørelse nr. 2/2000 eller nr. 2/2001, benævnes disse akter »henstilling« efterfulgt af et løbenummer, datoen for vedtagelsen og en beskrivelse af emnet.

2. Når det særlige udvalg fremsætter en henstilling, finder bestemmelserne i artikel 10, 11 og 12 i det fælles råds afgørelse nr. 1/2001 om forretningsordenen for Det Fælles Råd EF-Mexico tilsvarende anvendelse.

3. Det særlige udvalgs henstillinger sendes til sekretærerne for Det Blandede Udvalg EF-Mexico.

*Artikel 10***Udgifter**

1. De Forenede Mexicanske Stater og Det Europæiske Fællesskab afholder hver især de udgifter, de har som følge af deres deltagelse i de særlige udvalgs møder, såvel udgifter til personale, rejser og underhold som udgifter til postforsendelser og telekommunikation.

2. Udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne, tolkning ved møderne, oversættelse og reproduktion af dokumenter afholdes af den part, der er vært for mødet.

*Artikel 11***Årlig beretning**

Det særlige udvalg rapporterer årligt til Det Blandede Udvalg EF-Mexico.

*Artikel 12***Andre særlige udvalg**

Denne forretningsorden gælder ethvert andet særligt udvalg eller organ, der nedsættes i henhold til artikel 49 i aftalen for at bistå Det Fælles Råd EF-Mexico i udførelsen af dets opgaver.»

RÅDETS AFGØRELSE

af 25. november 2003

om ændring af Rådets afgørelse 2002/882/EF om yderligere makrofinansiel bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien vedrørende supplerende makrofinansiel bistand til Serbien og Montenegro

(2003/825/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har konsulteret Det Økonomiske og Finansielle Udvalg forud for fremsættelsen af sit forslag.
- (2) Ved afgørelse 2002/882/EF ⁽²⁾ blev der ydet yderligere makrofinansiel bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien med henblik på at sikre en holdbar betalingsbalance-situation og styrke landets reservestilling.
- (3) Den 4. februar 2003 blev forfatningen ændret, og landets navn er nu Serbien og Montenegro.
- (4) Efter mordet på den serbiske premierminister den 11. marts 2003 synes landets eksterne udsigter at være mere usikre, navnlig hvad angår omfanget af tilstrømningen af privat kapital, herunder udenlandske direkte investeringer, samtidig med at betydelige finansieringsbehov fortsat udgør en stor belastning for økonomien.
- (5) Der er konstateret yderligere betalingsbalancebehov i 2003 og muligvis i 2004 under det igangværende IMF-program, og Serbien og Montenegro vil have behov for betydelig supplerende ekstern finansiering i 2003 og muligvis i 2004 ud over den officielle finansiering, der vil kunne ydes af Den Internationale Valutafond, Verdensbanken og andre donorer, herunder Fællesskabet.
- (6) En forhøjelse af Fællesskabets makrofinansielle bistand til Serbien og Montenegro er en passende foranstaltning til sammen med andre donorer at medvirke til at lette landets stramme finansielle situation.
- (7) Bistandens gavekomponent berører ikke budgetmyndighedens beføjelser, og gennemførelsen heraf vil afhænge af, om der er tilstrækkelige bevillinger til rådighed på den pågældende budgetpost.
- (8) Forhøjelsen af den makrofinansielle bistand til Serbien og Montenegro bør ikke ske på bekostning af makrofinansiel bistand, der er afsat til andre lande på samme budgetpost.
- (9) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel end artikel 308 til vedtagelse af denne afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2002/882/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1, 2, 3 og 4 erstattes udtrykket »Forbundsrepublikken Jugoslavien« af udtrykket »Serbien og Montenegro«.
- 2) I artikel 1 affattes stk. 2 og 3 således:
»2. Bistandens lånekomponent udgør højst 80 mio. EUR i hovedstol med en maksimal løbetid på femten år. Til dette formål bemyndiges Kommissionen til, på Fællesskabets vegne, at låne de nødvendige midler, som stilles til rådighed for Serbien og Montenegro i form af et lån.
3. Bistandens gavekomponent beløber sig til højst 120 mio. EUR.«
- 3) Artikel 3, stk. 1, første punktum, affattes således:
»1. Bistandens låne- og gavekomponenter stilles til rådighed for Serbien og Montenegro i mindst tre rater.«

*Artikel 2*Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse af 23.10.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).⁽²⁾ EFT L 308 af 9.11.2002, s. 25.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. november 2003

om ændring af beslutning 97/222/EF for så vidt angår import af kødprodukter fra Australien og Slovenien

(meddelt under nummer K(2003) 4205)

(EØS-relevant tekst)

(2003/826/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitiske problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 21a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens beslutning 97/222/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2003/733/EF ⁽⁴⁾, fastsættes listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra det er tilladt at importere kødprodukter.
- (2) Den epidemiologiske situation med hensyn til klassisk svinepest i Slovenien er for nylig blevet vurderet og fundet tilfredsstillende. Medlemsstaterne bør på dette grundlag tillade import af fersk svinekød fra Slovenien til Fællesskabet.
- (3) Listen over tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader import af kødprodukter, som blev opstillet i beslutning 97/222/EF, bør ajourføres med hensyn til Slovenien, så den bringes i overensstemmelse med Fællesskabets relevante bestemmelser om import af fersk kød for de forskellige kategorier af behandling af kødprodukter.
- (4) Hvad angår Australien, må fersk fjerkrækød og levende fjerkræ, herunder navnlig strudsefuglekød og levende strudsefugle, kun importeres, såfremt visse særlige test-

ningskrav er opfyldt, idet de Newcastle disease-vacciner, der anvendes, ikke opfylder kravene i fællesskabslovgivningen, ligesom importen af kødprodukter af vildtllevende og opdrættet vildt må begrænses til behandlede produkter, indtil situationen kan vurderes mere tilbunds-gående for disse kategorier af fugle.

- (5) Beslutning 97/222/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 97/222/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 89 af 4.4.1997, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 32.

BILAG

Del I og II i bilaget til beslutning 97/222/EF affattes således:

»DEL I

Beskrivelse af regionaliserede områder som fastsat for de i del II og III angivne lande

Land	Område		Beskrivelse af området
	Kode	Version	
AR — Argentina	AR-1	01/2002	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 93/402/EF ⁽¹⁾ (som senest ændret)
	AR-3	01/2002	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 93/402/EF (som senest ændret)
BG — Bulgarien	BG		Hele landet
	BG-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF ⁽²⁾ (som senest ændret)
	BG-2	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	BG-3	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
BR — Brasilien	BR		Hele landet
	BR-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 94/984/EF ⁽³⁾ (som senest ændret)
CZ — Tjekkiet	CZ		Hele landet
	CZ-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	CZ-2	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
MY — Malaysia	MY		Hele landet
	MY-1	95/1	Kun halvøen (vestlige) Malaysia
CS — Serbien og Montenegro	CS		Hele landet
	CS-1	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	CS-2	—	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
SK — Slovakiet	SK		Hele landet
	SK-1	1/2003	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)
	SK-2	1/2003	Som beskrevet i bilag I til Kommissionens beslutning 98/371/EF (som senest ændret)

⁽¹⁾ EFT L 179 af 22.7.1993, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 110 af 28.4.1999, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1994, s. 11.

DEL II

Tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra kødprodukter tillades indført til EF

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klov- bærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/-geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klov- bærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefami- lien	1. Tamfer- kræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdræt- tede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af høre- ordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende de fuglevildt	Vildtlevende landpartedyr (undtagen hovedyr og dyr af høre- ordenen)
AR	Argentina AR-1 (1)	C	C	C	A	A	A	C	C	A	D	—
	Argentina AR-3 (1)	A (4)	A (4)	C	A	A	A	C	C	A	D	—
AU	Australien	A	A	A	A	A (5) D (6)	A	A	A	A	D	A
BG	Bulgarien BG	D	D	D	A	D	A	D	D	A	D	—
	Bulgarien BG-1	A	A	D	A	D	A	A	D	A	D	—
	Bulgarien BG-2	A	A	D	A	D	A	A	D	A	D	—
	Bulgarien BG-3	D	D	D	A	D	A	D	D	A	D	—
BH	Bahrain	B	B	B	B	—	A	C	C	A	—	—
BR	Brasilien	C	C	C	A	D	A	C	C	A	D	—
	Brasilien BR-1	C	C	C	A	A	A	C	C	A	A	—
BW	Botswana	B	B	B	B	—	A	B	B	A	—	—
BY	Belarus	C	C	C	B	—	A	C	C	A	—	—
CA	Canada	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
CH	Schweiz	A	A	A	A	A	A	A	D	A	A	—
CL	Chile	A	A	A	A	A	A	B	B	A	A	—

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Optrættet klov- bærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/-geder	1. Tamsvin 2. Optrættet klov- bærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefami- lien	1. Tamfjer- kræ 2. Optrættet fjervildt	Tamkaniner og opdræt- tede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af heste- familien	Vildtlevende dyr af hare- ordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende de fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hare- ordenen)
CN	Kina	B	B	B	B	B	A	B	B	—	A	B	—
CO	Colombia	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
CY	Cypern	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
CZ	Tjekkiet CZ	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Tjekkiet CZ-1	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
	Tjekkiet CZ-2	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
EE	Estland	C	C	A ^(?) D ^(?)	A	—	A	C	C	—	A	—	A
ET	Etiopien	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
GL	Grønland	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	A	A
HK	Hongkong	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
HR	Kroatien	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
HU	Ungarn	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
IL	Israel	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
IN	Indien	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
IS	Island	B	B	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
KE	Kenya	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
KR	Korea (Republikken)	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
LT	Litauen	C	C	A ^(?) D ^(?)	A	D	A	C	C	—	A	D	A

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klov- bærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/-geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klov- bærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefami- lien	1. Tamfjer- kræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdræt- tede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af heste- familien	Vildtlevende dyr af hare- ordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende de fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hare- ordenen)
LV	Lettland	C	C	A	A	D	A	C	C	—	A	—	A
MA	Marokko	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MG	Madagaskar	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
MK	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (*)	A	A	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
MT	Malta	—	—	—	—	A	A	—	—	—	A	—	—
MU	Mauritius	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MX	Mexico	A	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
MY	Malaysia MY	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Malaysia MY-1	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
NA	Namibia (1)	B	B	B	B	D	A	B	B	A	A	D	—
NZ	New Zealand	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
PL	Polen	A	A	A (2) D (3)	A	A	A	A	D	—	A	A	—
PY	Paraguay	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
RO	Rumænien	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	A
RU	Rusland	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	A

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klov- bærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/-geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klov- bærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefami- lien	1. Tamfjer- kræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdræt- tede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af heste- familien	Vildtlevende dyr af hare- ordenen (kaniner og harer)	Vildtleven- de fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hare- ordenen)
CS	Serbien og Montenegro	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
	Serbien og Montenegro CS-1	D	D	D	A	D	A	C	D	—	A	—	—
	Serbien og Montenegro CS-2	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
SG	Singapore	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
SI	Slovenien	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽¹⁾	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Slovakiet	A	A	—	A	A	A	A	D	—	A	A	—
SK	Slovakiet SK-1	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slovakiet SK-2	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽¹⁾	A	A	A	A	D	—	A	A	—
SZ	Swaziland	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
TH	Thailand	B	B	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TN	Tunesien	C	C	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TR	Tyrkiet	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
UA	Ukraine	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	—	—

ISO-kode	Oprindelsesland eller del deraf	1. Tamkvæg 2. Opdrættet klov- bærende vildt (undtagen svin)	Tamfår/-geder	1. Tamsvin 2. Opdrættet klov- bærende vildt (svin)	Tamdyr af hestefami- lien	1. Tamfjer- kræ 2. Opdrættet fjervildt	Tamkaniner og opdræt- tede harer	Vildtlevende klovbærende vildt (undtagen svin)	Vildsvin	Vildtlevende dyr af heste- familien	Vildtlevende dyr af hare- ordenen (kaniner og harer)	Vildtlevende fuglevildt	Vildtlevende landpattedyr (undtagen hovdyr og dyr af hare- ordenen)
US	USA	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
UY	Uruguay	C	C	B	A	D	A	—	—	—	A	D	—
ZA	Sydafrika (1)	C	C	C	A	D	A	C	C	A	A	D	—
ZW	Zimbabwe (1)	C	C	B	A	D	A	B	B	—	A	D	—

(*) Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: Foreløbig kode, der ikke har nogen betydning for landets endelige betegnelse, som der skal træffes beslutning om, når de igangværende forhandlinger i FN er afsluttet.

(1) Jf. del III med hensyn til krav om mindstbehandling af pasteuriserede kødprodukter og bilong.

(2) For kødprodukter, der er fremslået af fersk kød af tamsvin ifølge beslutning 98/371/EF, som senest ændret.

(3) For kødprodukter, der er fremslået af fersk kød af opdrættet klovbærende vildt (svin).

(4) For kødprodukter, der er fremslået af fersk kød af dyr slægtet efter den 1. marts 2002.

(5) For kødprodukter udelukkende fremslået af fjerkrækød.

(6) For kødprodukter udelukkende fremslået af opdrættet fjervildt.

— Der er ikke fastsat noget certifikat, og det er ikke tilladt at importere kødprodukter.*

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. november 2003

om ændring af beslutning 98/371/EF for så vidt angår import af fersk svinekød fra Slovenien

(meddelt under nummer K(2003) 4208)

(EØS-relevant tekst)

(2003/827/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 14, 15 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens beslutning 98/371/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2003/742/EF ⁽⁴⁾, er der fastsat dyresundhedsbetingelser og bestemmelser om udstedelse af sundhedscertifikat ved import af fersk kød fra visse europæiske lande.
- (2) Af dyresundhedsmæssige årsager og især for at forhindre udbredelsen af klassisk svinepest har import af fersk svinekød til konsum fra Slovenien ikke været tilladt.
- (3) Slovenien har ansøgt om tilladelse til at eksportere svinekød til EF og har til støtte for denne ansøgning fremlagt oplysninger om den sundhedsmæssige status for svin i Slovenien og bekæmpelsen af klassisk svinepest.
- (4) I maj 2003 gennemførte Kommissionen et veterinærkontrolbesøg for at vurdere dyresundhedssituationen i Slovenien.
- (5) Rapporten om besøget og en række supplerende oplysninger fra Slovenien lader slutte, at svins sundhedsstatus i Slovenien tilsyneladende er tilfredsstillende, hvad angår klassisk svinepest.

- (6) Import til EF af svinekød til konsum fra Slovenien bør derfor tillades på visse betingelser vedrørende anvendelse af køkken- og madaffald til fodring af svin.
- (7) Slovenien har med henblik på at kunne eksportere svinekød forpligtet sig til at udarbejde en liste over svinebedrifter, som er underkastet regelmæssig veterinærkontrol og passende kontrolforanstaltninger, der sikrer, at køkken- og madaffald ikke anvendes til fodring af svin.
- (8) Beslutning 98/371/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag I og II til beslutning 98/371/EF affattes som angivet i bilagene til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36.⁽³⁾ EFT L 170 af 16.6.1998, s. 16.⁽⁴⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 73.

BILAG I

»BILAG I

Beskrivelse af visse europæiske landes områder, der er afgrænset med henblik på dyresundhedscertificering

Land	Områdekode	Version	Beskrivelse af området
Albanien	AL	1/98	Hele landet
Bosnien-Hercegovina	BA	1/98	Hele landet
Bulgarien	BG	1/98	Hele landet
	BG-1	1/98	Provinserne Varna, Dobrich, Solistra, Choumen, Targovichte, Razgrad, Rousse, V. Tarnovo, Gabrovo, Pleven, Lovetch, Plovdiv, Smolian, Pasardjik, Sofia distrikt, Sofia by, Pernik, Kustendil, Blagoevgrad, Vratza, Montana og Vidin
	BG-2	1/99	Provinserne Bourgas, Jambol, Sliven, Starazagora, Hasskovo og Kardjali undtagen den 20 km brede korridor på grænsen til Tyrkiet
	BG-3	1/99	Det tyve kilometer brede bælte langs grænsen til Tyrkiet
Belarus	BY	1/98	Hele landet
Tjekkiet	CZ	1/98	Hele landet
	CZ-1	1/99	Hele landet, undtagen provinserne Kromeríž, Vyškov, Hodonín, Uherské Hradiště, Zlín og Vsetín
	CZ-2	1/99	Provinserne Kromeríž, Vyškov, Hodonín, Uherské Hradiště, Zlín og Vsetín
Estland	EE	1/98	Hele landet
Serbien og Montenegro	CS	1/98	Hele landet
	CS-1	1/98	Serbien og Montenegro undtagen regionen Kosovo (som defineret i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 af 10. juni 1999) og Metohija
	CS-2	1/98	Regionen Kosovo (som defineret i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 af 10. juni 1999) og Metohija
Kroatien	HR	1/98	Hele landet
Ungarn	HU	1/98	Hele landet
Litauen	LI	1/98	Hele landet

Land	Områdekode	Version	Beskrivelse af området
Letland	LV	1/98	Hele landet
Polen	PL	1/98	Hele landet
Rumænien	RO	1/98	Hele landet
Rusland	RU	1/98	Hele landet
Slovenien	SI	1/2003	Hele landet
Slovakiet	SK	1/98	Hele landet
	SK-1	1/2003	Distriktet for veterinær- og fødevarereadministration Tmava (der omfatter distrikterne Piešťany, Hlohovec og Tmava), Levice (der omfatter distriktet Levice), Nitra (der omfatter distrikterne Nitra og Zlaté Moravce), Topoľčany (der omfatter distriktet Topoľčany), Nové Mesto nad Váhom (der omfatter distriktet Nové Mesto nad Váhom), Trenčín (der omfatter distrikterne Trenčín og Bánovce nad Bebravou), Prievidza (der omfatter distrikterne Prievidza og Partizánske), Púchov (der omfatter distrikterne Púchov og Ilava), Žiar nad Hronom (der omfatter distrikterne Žiar nad Hronom, Žarnovica og Banská Štiavnica), Zvolen (der omfatter distrikterne Zvolen og Detva) og Banská Bystrica (der omfatter distrikterne Banská Bystrica og Brezno)
	SK-2	1/2003	Distriktet for veterinær- og fødevarereadministration Bratislava mesto (der omfatter distrikterne Bratislava I, II, III, IV, V og VI), Senec (der omfatter distrikterne Senec, Pezinok og Malacky), Dunajská Streda (der omfatter distriktet Dunajská Streda), Galanta (der omfatter distriktet Galanta), Senica (der omfatter distrikterne Senica og Skalica), Nové Mesto nad Váhom (der omfatter distriktet Myjava), Púchov (der omfatter distriktet Považská Bystrica), Nové Zámky (der omfatter distriktet Nové Zámky), Komárno (der omfatter distriktet Komárno), Šala (der omfatter distriktet Šala), Žilina (der omfatter distrikterne Žilina og Bytča), Dolný Kubín (der omfatter distrikterne Dolný Kubín, Tvrdošín og Námestovo), Martin (der omfatter distrikterne Martin og Turčianske Teplice), Liptovský Mikuláš (der omfatter distrikterne Liptovský Mikuláš og Ružomberok), Lučenec (der omfatter distrikterne Lučenec og Poliar), Veľký Krtíš (der omfatter distriktet Veľký Krtíš), Rimavská Sobota (der omfatter distrikterne Rimavská Sobota og Revúca), Zvolen (der omfatter distriktet Krupina), Poprad (der omfatter distrikterne Poprad, Kežmarok og Levoča), Prešov (der omfatter distrikterne Prešov og Sabinov), Bardejov (der omfatter distriktet Bardejov), Vranov nad Topľou (der omfatter distriktet Vranov nad Topľou), Svidník (der omfatter distrikterne Svidník og Stropkov), Humenné (der omfatter distrikterne Humenné, Medzilaborce og Snina), Stará Ľubovňa (der omfatter distriktet Stará Ľubovňa), Košice — mesto (der omfatter distrikterne Košice I, II, III og IV), Košice — okolie (der omfatter distriktet Košice — okolie), Michalovce (der omfatter distrikterne Michalovce og Sobrance), Rožňava (der omfatter distriktet Rožňava), Spišská Nová Ves (der omfatter distrikterne Spišská Nová Ves og Gelnica) og Trebišov (der omfatter distriktet Trebišov)*

BILAG II

»BILAG II

Dyresundhedsgarantier, der kræves for udstedelse af sundhedscertifikat for fersk kød

Land	Kode	Fersk kød til konsum								Fersk kød til andre formål end konsum
		Kvæg		Svin		Får/Geder		Dyr af hestefamilien		
		MC (1)	SG (2)	MC (1)	SG (2)	MC (1)	SG (2)	MC (1)	SG (2)	
Albanien	AL	—		—		—		—	—	—
Bosnien-Hercegovina	BA	—		—		—		—	—	—
Bulgarien	BG	—		—		—		D	—	E
	BG-1	A		—		C		D	—	E
	BG-2	—		—		—		D	—	E
Belarus	BY	—		—		—		—	—	E
Tjekkiet	CZ	A		B		C		D	—	E
	CZ-1	A		B		C		D	—	E
	CZ-2	A		B		C		D	—	E
Estland	EE	—		B	a	—		—	—	E
Kroatien	HR	A		—		C		D	—	E
Ungarn	HU	A		B		C		D	—	E
Litauen	LT	A		B	a	C		D	—	E
Letland	LV	—		—		—		—	—	E
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (3)	MK	—		—		C		D	—	E
Polen	PL	A		B	a	C		D	—	E
Rumænien	RO	A		—		C		D	—	E
Rusland	RU	—		—		—		—	—	E
Serbien og Montenegro	CS	—		—		—		D	—	E
	CS-1	A		—		C		D	—	E
	CS-2	—		—		—		D	—	E

Land	Kode	Fersk kød til konsum								Fersk kød til andre formål end konsum
		Kvæg		Svin		Får/Geder		Dyr af hestefamilien		
		MC ⁽¹⁾	SG ⁽²⁾	MC ⁽¹⁾	SG ⁽²⁾	MC ⁽¹⁾	SG ⁽²⁾	MC ⁽¹⁾	SG ⁽²⁾	
Slovenien	SI	A		B	a	C		D	—	E
Slovakiet	SK	A		—		C		D	—	E
	SK-1	A		—		C		D	—	E
	SK-2	A		B	a	C		D	—	E

NB: Import af fersk kød til konsum er ikke tilladt, medmindre et program for kontrol af restkoncentrationer i det eksporterende tredjeland er blevet godkendt af Kommissionen.

⁽¹⁾ MC: Model til certifikat, der skal udfyldes. Bogstaverne (A, B, C, D osv.) i skemaet henviser til modellerne til dyresundhedsgarantier, jf. bilag III til beslutning 98/371/EF, der skal gælde for hvert produkt og oprindelse i henhold til artikel 2 i denne beslutning 98/371/EF. En streg (—) betyder, at import ikke er tilladt.

⁽²⁾ SG: Supplerende garantier. Bogstaverne (a, b, c, d osv.) i skemaet henviser til de supplerende garantier, som eksportlandet skal give, jf. bilag IV. Disse supplerende garantier skal indsættes af eksportlandet i afsnit V i hver certifikatmodel, der er vist i bilag III.

⁽³⁾ Foreløbig kode, som ikke har nogen betydning for landets endelige betegnelse, som der skal træffes beslutning om, når de igangværende forhandlinger i FN er afsluttet.*

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. november 2003

om beskyttelses- og overvågningszoner i forbindelse med bluetongue

(meddelt under nummer K(2003) 4335)

(EØS-relevant tekst)

(2003/828/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, litra d), artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 19, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens beslutning 2003/218/EF af 27. marts 2003 om beskyttelses- og overvågningszoner i forbindelse med bluetongue og om regler for dyretransporter ind og ud af disse zoner og om ophævelse af beslutning 2001/783/EF⁽²⁾, som ændret ved beslutning 2003/535/EF⁽³⁾, blev vedtaget på baggrund af bluetonguesituationen i de første måneder af 2003. Ved nævnte beslutning afgrænses beskyttelses- og overvågningszoner i overensstemmelse med specifikke epidemiologiske forhold, ligesom der fastsættes betingelser for fritagelse for forbuddet mod dyretransporter ind og ud af disse zoner.
- (2) I lyset af udviklingen i situationen på området, navnlig isoleringen af en ny serotype i Sardinien og på Korsika (serotype 4) samt et nyt udbrud af serotype 2 på Balearerne, bør de overordnede geografiske områder, hvor der skal oprettes beskyttelses- og overvågningszoner, genovervejes.
- (3) Der bør afgrænses fem overordnede »spærre-zoner« på grundlag af den/de isolerede serotype(r): Balearerne og den nordlige del af det italienske fastland (kun serotype 2), Sardinien og Korsika (serotype 2 og 4), den sydlige del af det italienske fastland (serotype 2 og 9 samt i mindre grad 4 og 16) samt to områder for Grækenland, hvor forskellige serotyper er blevet isoleret på forskellige steder i de foregående år.
- (4) I overensstemmelse med en anmodning fra Grækenland bør der sondres mellem det græske fastland, for hvilket der skal kunne indrømmes fritagelser for forbuddet mod, at dyr forlader området, når der er tale om samhandel

inden for Fællesskabet, og resten af det græske territorium, hvor sådanne fritagelser skal begrænses til indenlandske transportere.

- (5) På grundlag af forbuddet i direktiv 2000/75/EF mod vaccination i overvågningszoner og udviklingen i den epidemiologiske situation lokalt bør afgrænsningen mellem beskyttelses- og overvågningszoner overlades til de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.
- (6) Fritagelser for forbuddet mod dyretransporter ud af beskyttelses- og overvågningszoner bør ske på grundlag af risikoanalyser, hvori der tages hensyn til de data, der indsamles inden for rammerne af overvågningsprogrammer, om virusets aktivitet på oprindelsesstedet, dyrenes bestemmelsessted samt deres vaccinationsstatus.
- (7) Der må fastsættes betingelser for, hvordan transit af dyr gennem beskyttelses- og overvågningszoner skal foregå.
- (8) Af hensyn til klarheden i fællesskabslovgivningen bør beslutning 2003/218/EF ophæves og afløses af nærværende beslutning.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne beslutning er at afgrænse overordnede geografiske områder, hvor medlemsstaterne skal oprette beskyttelses- og overvågningszoner (»spærre-zoner«) i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/75/EF.

Sigtet er ligeledes at fastsætte betingelser for fritagelse for forbuddet i artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2000/75/EF mod visse flytninger af dyr samt sæd, æg og embryoner herfra ud af disse zoner (udtransportforbuddet) og gennem disse zoner (transit).

Denne beslutning berører ikke flytninger inden for en spærrezone, jf. artikel 2.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.

⁽²⁾ EUT L 82 af 29.3.2003, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 40.

Artikel 2

Afgrænsning af spærrezone

1. Spærrezone A, B, C, D og E afgrænses i overensstemmelse med bilag I.

Fritagelse for forbuddet mod, at dyr forlader disse zoner, kan kun ske på de i denne beslutning fastsatte betingelser.

2. I Grækenlands tilfælde omfatter udtransportforbuddet i forbindelse med indenlandske transporter kun transporter, der foretages fra zone E til zone D, jf. bilag I.

Artikel 3

Fritagelse for udtransportforbuddet for indenlandske transporter

1. Fritagelser for udtransportforbuddet for indenlandske forsendelser af dyr samt sæd, æg og embryoner herfra fra en spærrezone, jf. bilag I, indrømmes under forudsætning af, at dyrene eller sæden, æggene og embryonerne herfra opfylder kravene i bilag II eller, for Frankrigs og Italiens vedkommende, kravene i stk. 2 eller, for Grækenlands vedkommende, kravene i stk. 3.

2. Indenlandske forsendelser, jf. stk. 1, fra områder i Frankrig og Italien, hvori vaccination er sket i overensstemmelse med det vaccinationsprogram, der er fastlagt af den pågældende medlemsstats ansvarlige myndighed, jf. bilag I, fritages ligeledes af den ansvarlige myndighed for udtransportforbuddet, under forudsætning af at:

- a) overvågningsprogrammet i et epidemiologisk relevant oprindelsesområde har vist, at der ikke har været forekomst af bluetonguevirus i over 100 dage inden afsendelsestidspunktet, eller
 - b) vektorovervågningsprogrammet i et epidemiologisk relevant bestemmelsesområde har vist, at aktiviteten af voksne insekter af slægten Culicoides er ophørt
- og
- c) dyrene over 30 dage og under et år inden afsendelsestidspunktet er blevet vaccineret mod den/de serotype(r), der forekommer i et epidemiologisk relevant oprindelsesområde.

3. I Grækenland fritages indenlandske transporter, jf. stk. 1, ligeledes for udtransportforbuddet af den ansvarlige myndighed, under forudsætning af at:

- a) dyrene er testet serologisk (BT ELISA eller AGID) med et negativt resultat højst 72 timer inden afsendelsestidspunktet, og
- b) dyrene på prøvetagningstidspunktet er blevet sprøjtet med en insektrepellent med en remanent virkning på over fire dage.

4. Der indføres en kanaliseringsprocedure under de ansvarlige myndigheders kontrol, som forhindrer, at dyr, der transporteres på de i denne artikel fastsatte betingelser, ikke transporteres videre til en anden medlemsstat.

Artikel 4

Fritagelse for udtransportforbuddet for indenlandske transporter af dyr til slagting

Forsendelser af dyr fra en spærrezone til omgående slagting inden for en medlemsstats område kan af den ansvarlige myndighed fritages for udtransportforbuddet, under forudsætning af at:

- a) der foretages en individuel risikovurdering af sandsynligheden for kontakt mellem dyr og vektorer under transporten til slagteriet under hensyntagen til:
 - i) de data, der via overvågningsprogrammet foreligger om vektorens aktivitet
 - ii) afstanden fra det sted, hvor dyrene føres ind i en ikke-spærret zone, til slagteriet
 - iii) de entomologiske data på den i nr. ii) nævnte rute
 - iv) den periode af dagen, hvor transporten finder sted, i relation til vektorernes aktivitetsperioder
 - v) den eventuelle brug af insekticider i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/23/EF (¹)
- b) de dyr, der skal transporteres, ikke viser tegn på bluetongue på transportdagen
- c) dyrene transporteres direkte til slagteriet med henblik på omgående slagting i køretøjer, der plomberes af myndighederne, under officielt tilsyn
- d) de myndigheder, der er ansvarlige for slagteriet, underrettes om, at der vil blive sendt dyr til slagteriet, samt at disse myndigheder underretter myndighederne på afsendelsesstedet om deres ankomst.

Artikel 5

Fritagelse for udtransportforbuddet for dyr, der forlader en spærrezone i forbindelse med samhandel inden for Fællesskabet

1. Forsendelser af dyr samt sæd, æg og embryoner herfra fra spærrezone A, B, C og D, jf. bilag I, fritages af den ansvarlige myndighed for udtransportforbuddet, når der er tale om samhandel inden for Fællesskabet, under forudsætning af at:

- a) dyrene eller sæden, æggene eller embryonerne herfra opfylder betingelserne i artikel 3, og at
- b) dette forhåndsgodkendes af bestemmelsesmedlemsstaten.

¹) EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

2. Oprindelsesmedlemsstater, der gør brug af undtagelsen i stk. 1, sørger for, at følgende supplerende tekst indføres i de pågældende sundhedscertifikater, der er fastsat i Rådets direktiv 64/432/EØF ⁽¹⁾, 88/407/EØF ⁽²⁾, 89/556/EØF ⁽³⁾, 91/68/EØF ⁽⁴⁾ og 92/65/EØF ⁽⁵⁾:

»dyr/sæd/æg/embryoner (*) i overensstemmelse med beslutning 2003/828/EF.

(*) Det ikke relevante overstreges.«

Artikel 6

Transit af dyr gennem spærrezoener

1. Transit af dyr, der sendes fra et område i Fællesskabet uden for spærrezoenerne, jf. bilag I, gennem en spærrezone, jf. samme bilag, er tilladt, hvis dyrene og transportmidlet behandles med et insekticid på pålæsningsstedet eller under alle omstændigheder før dyrenes ankomst til spærrezoenen.

Er der under transitten gennem en spærrezone afsat en hvileperiode på en mellemstation, foretages der en insekticidbehandling for at beskytte dyrene mod angreb fra vektorer.

2. Når der er tale om samhandel inden for Fællesskabet, tillades transitten af myndighederne i transit- og i bestemmelsesmedlemsstaten, og følgende supplerende tekst indføres i de pågældende sundhedscertifikater, der er fastsat i direktiv 64/432/EØF, 91/68/EØF og 92/65/EØF:

»Insekticidbehandling med (produktets navn) den (dato) kl. (tidspunkt) i overensstemmelse med beslutning 2003/828/EF.«

Artikel 7

Gennemførelsesforanstaltninger

Medlemsstaterne ændrer deres handelsforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning, og de bekendtgør straks offentligt, hvilke foranstaltninger der er truffet. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 8

Ophævelse

Beslutning 2003/218/EF ophæves. Henvisninger til beslutning 2003/218/EF skal forstås som henvisninger til nærværende beslutning.

Artikel 9

Anvendelse

Denne beslutning anvendes fra den 17. december 2003.

Artikel 10

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977.

⁽²⁾ EFT L 194 af 22.7.1988, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1989, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

BILAG I

(Spærrezoner: geografiske områder, hvor medlemsstaterne opretter beskyttelses- og overvågningszoner)

Zone A (serotype 2 og 9 samt i mindre grad 4 og 16)**Områder, som artikel 3, stk. 2, finder anvendelse på:**

Sicilien:	Ragusa og Enna
Molise:	Isernia og Campobasso
Abruzzo:	Chieti og alle kommuner, der hører ind under den lokale sundhedsmyndighed i Avezzano-Sulmona
Lazio:	Frosinone og Latina
Campania:	alle kommuner, der hører ind under den lokale sundhedsmyndighed i Caserta I.

Områder, som artikel 3, stk. 2, ikke finder anvendelse på:

Sicilien:	Agrigento, Catania, Caltanissetta, Palermo, Messina, Siracusa og Trapani
Calabria:	Catanzaro, Cosenza, Crotona, Reggio di Calabria og Vibo Valentia
Basilicata:	Matera og Potenza
Puglia:	Foggia, Bari, Lecce, Taranto og Brindisi
Campania:	Caserta, med undtagelse af de kommuner, der hører ind under den lokale sundhedsmyndighed i Caserta I, Benevento, Avellino, Napoli og Salerno
Abruzzo:	L'Aquila, med undtagelse af de kommuner, der hører ind under den lokale sundhedsmyndighed i Avezzano-Sulmona.

Zone B (serotype 2)**Områder, som artikel 3, stk. 2, finder anvendelse på:**

<i>Italien:</i>	
Lazio:	Viterbo, Roma og Rieti
Toscana:	Massa-Carrara, Pisa, Grosseto og Livorno
Umbria:	Terni.

Områder, som artikel 3, stk. 2, ikke finder anvendelse på:

<i>Spanien:</i>	
Balearerne.	

Zone C (serotype 2 og 4)

<i>Frankrig:</i>	
Corse-du-sud og Haute-Corse.	

<i>Italien:</i>	
Sardinien:	Cagliari, Nuoro, Sassari og Oristano.

Zone D

Hele det græske territorium undtagen de præfekturer, der er anført under Zone E.

Zone E

Præfekturerne Dodekanisi, Samos, Khios og Lesvos.

BILAG II

A. Levende dyr skal have været:

1. beskyttet mod angreb fra insekter af slægten Culicoides i mindst 100 dage før afskibning, eller
2. beskyttet mod angreb fra insekter af slægten Culicoides i mindst 28 dage før afskibning og skal i denne periode have været underkastet en serologisk test til påvisning af antistoffer mod bluetonguevirus-gruppen såsom en competition ELISA-test eller en AGID-test til påvisning af bluetongue med negative resultater ved to lejligheder med et interval på mindst syv dage mellem hver test, idet den første test foretages mindst 21 dage efter dyrets ankomst til karantænestationen, eller
3. beskyttet mod angreb fra insekter af slægten Culicoides i mindst 14 dage før afskibning og skal i denne periode have været underkastet en bluetonguevirusisolationstest eller en polymerase kædereaktionstest (PCR-test) med negative resultater af blodprøver, der tages ved to lejligheder med et interval på mindst syv dage mellem hver test, idet den første test foretages mindst syv dage efter dyrets ankomst til karantænestationen, og
4. beskyttet mod angreb fra insekter af slægten Culicoides under transporten til afskibningsstedet.

B. Sæd skal være indsamlet fra donorer, der har været:

1. beskyttet mod angreb fra insekter af slægten Culicoides i mindst 100 dage før påbegyndelsen af og under indsamlingen af sæden eller
2. underkastet en serologisk test til påvisning af antistoffer mod bluetonguevirus-gruppen såsom en competition ELISA-test eller en AGID-test til påvisning af bluetongue med negative resultater mindst hver 60. dag i indsamlingsperioden og mellem 28 og 60 dage efter den endelige indsamling til denne forsendelse, eller
3. underkastet en virusisolationstest eller en polymerase kædereaktionstest (PCR-test) på blodprøver, der er indsamlet ved påbegyndelsen og afslutningen af og mindst hver syvende dag (virusisolationstest) og mindst hver 28. dag (PCR-test) under indsamlingen af sæd til denne forsendelse med negative resultater.

C. Æg og embryoner skal være indsamlet fra donorer, der har været:

1. beskyttet mod angreb fra insekter af slægten Culicoides i mindst 100 dage før påbegyndelsen af og under indsamlingen af embryoner/æg, eller
 2. underkastet en serologisk test til påvisning af antistoffer mod bluetonguevirus-gruppen såsom en competition ELISA-test eller en AGID-test til påvisning af bluetongue mellem 28 og 60 dage efter indsamlingen med negative resultater, eller
 3. underkastet en bluetonguevirusisolationstest eller en polymerase kædereaktionstest (PCR-test) på en blodprøve, der blev taget på indsamlingsdagen, med negative resultater.
-

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. november 2003

om de nationale bestemmelser om anvendelsen af azofarvestoffer, som Tyskland har givet meddelelse om i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4

(meddelt under nummer K(2003) 4356)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/829/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

1.2. Direktiv 2002/61/EF

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

(1) Ved brev af 21. maj 2003 fra Forbundsrepublikken Tysklands Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den tyske regering i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4, Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af azofarvestoffer, som Forbundsrepublikken Tyskland finder det nødvendigt at opretholde efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/61/EF af 19. juli 2002 om nittende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF for så vidt angår begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (azofarvestoffer) ⁽¹⁾.

1. Fællesskabsretten**1.1. EF-traktatens artikel 95, stk. 4 og 6**

(2) I EF-traktatens artikel 95, stk. 4, hedder det: »Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.«

(3) I henhold til artikel 95, stk. 6, bekræfter eller forkaster Kommissionen inden seks måneder efter meddelelsen de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, eller om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

(4) Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽²⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/53/EF ⁽³⁾, indeholder bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. I henhold til direktivets artikel 1, stk. 1, finder direktivet anvendelse på de i bilag I anførte stoffer og præparater.

(5) I henhold til artikel 2 træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er anført i bilaget, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri.

(6) Direktiv 76/769/EØF er blevet ændret ved adskillige lejligheder, bl.a. for at indsætte en række nye farlige stoffer og præparater i bilag I og dermed indføre de begrænsninger af markedsføringen eller anvendelsen heraf, der er nødvendige for at beskytte menneskers sundhed eller miljøet. I visse tilfælde er der også fastsat begrænsninger for markedsføring eller anvendelse af produkter behandlet med eller indeholdende disse stoffer og præparater.

(7) Ved direktiv 2002/61/EF, som er vedtaget i henhold til EF-traktatens artikel 95, blev der i bilag I til direktiv 76/769/EØF indsat et nyt punkt 43 om azofarvestoffer, som indeholder bestemmelser om markedsføringen og anvendelsen af disse stoffer.

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EUT L 178 af 17.7.2003, s. 24.

(8) Direktivets betragtning 2, 3 og 4 omhandler baggrunden for direktivet, idet det anføres, at »tekstil- og lædervarer, der indeholder bestemte azofarvestoffer, kan afgive visse arylaminer, som kan være kræftfremkaldende«⁽¹⁾, at »nogle medlemsstater har indført eller planlægger at indføre begrænsninger i brugen af tekstil- og lædervarer, der er farvet med azofarvestoffer, hvilket indvirker direkte på det indre markeds gennemførelse og funktion. Det er derfor påkrævet at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på området ved at ændre bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF«⁽²⁾, og at »Kommissionen har hørt Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (CSTEE), som har bekræftet, at kræftfremkaldende tekstil- og lædervarer, der er farvet med visse azofarvestoffer, giver anledning til bekymring«⁽³⁾.

(9) Det er derfor i betragtning 5 fastsat, at »for at beskytte menneskers sundhed bør brugen af farlige azofarvestoffer og markedsføring af visse varer, der er farvet med sådanne farvestoffer, forbydes.«

(10) Ifølge punkt 43.1 må azofarvestoffer, som ved reduktiv spaltning af en eller flere azogrupeer kan frigive en eller flere af de aromatiske aminer i tillægget⁽⁴⁾ i påviselige koncentrationer, dvs. over 30 ppm i færdigvaren eller i de farvede dele heraf målt efter den analysemetode, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 2a i dette direktiv, ikke benyttes i tekstil- og lædervarer, som kan komme i direkte berøring i længere tid med hud eller mundhule hos mennesker, f.eks.:

- beklædningsgenstande, sengelinned, håndklæder, toppe, toupéer og parykker, hatte, bleer og andre hygiejneartikler, soveposer
- fodtøj, handsker, remme til armbåndsurre, håndtasker, punge og tegneböger, dokumentmapper, stolebetræk, pengekatte
- legetøj af tekstil eller læder og legetøj, hvori der indgår beklædningsgenstande af tekstil eller læder
- garn og stoffer bestemt til den endelige forbruger⁽⁵⁾.

(11) Der er fastsat følgende i punkt 43.2: »Endvidere må tekstil- og lædervarer, der er omhandlet i punkt 1, ikke markedsføres, hvis de ikke opfylder kravene i samme punkt«, og der gælder en tidsbegrænset undtagelse for tekstilvarer, der er fremstillet af genbrugte fibre, som tidligere er farvet med azofarvestoffer.

⁽¹⁾ Jf. betragtning 2 i direktiv 2002/61/EF.

⁽²⁾ Jf. betragtning 3 i direktiv 2002/61/EF.

⁽³⁾ Jf. betragtning 4 i direktiv 2002/61/EF.

⁽⁴⁾ Direktiv 2002/61/EF indsatte i tillægget til direktiv 76/769/EØF under »Punkt 43 — Azofarvestoffer« en liste over 22 aromatiske aminer.

⁽⁵⁾ Punkt 43.1 indeholder en ikke-udtømmende liste over varer.

(12) Det er endvidere fastsat i punkt 43.3, at Kommissionen senest den 11. september 2005 på baggrund af ny videnskabelig viden skal tage bestemmelserne om azofarvestoffer op til revision, jf. betragtning 9, hvori der er anført følgende: »På baggrund af ny videnskabelig viden bør bestemmelserne om visse azofarvestoffer tages op til revision, navnlig med hensyn til behovet for at medtage andre materialer, der ikke er omfattet af direktiv 76/769/EØF, så vel som andre aromatiske aminer. Der bør lægges særlig vægt på de mulige risici for børn.«

(13) Ifølge direktivets artikel 3, stk. 1, vedtager og offentliggør medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 11. september 2003, de underretter straks Kommissionen herom og anvender disse bestemmelser fra den 11. september 2003.

2. Nationale bestemmelser, der er givet meddelelse om

(14) De nationale bestemmelser, som Forbundsrepublikken Tysklands regering har givet meddelelse om, blev indført ved Zweite Verordnung zur Änderung der Bedarfsgegenständeverordnung af 15. juli 1994. Forbuddet mod anvendelsen af skadelige azofarvestoffer i otte grupper af varer, der kommer i berøring med kroppen i længere tid, blev indført for at beskytte forbrugerne mod sundhedsmæssige risici, da disse farvestoffer kan fraspalte potentielt kræftfremkaldende stoffer.

(15) Der er fastsat følgende i § 3 i Bedarfsgegenständeverordnung under overskriften »Forbudte stoffer«: »Den kommercielle fremstilling eller behandling af materialer og varer, der er anført i bilag 1, må ikke foregå med anvendelse af de deri nævnte stoffer«. Bilag 1 omhandler de stoffer, der ikke må anvendes ved fremstilling eller forarbejdning af visse varer. I punkt 7 i bilag 1 er der blandt de forbudte stoffer nævnt »Azofarvestoffer, der ved spaltning af en eller flere azogrupeer kan danne en af de angivne aminer⁽⁶⁾, med undtagelse af pigmenter, hvori der ikke kan påvises nogen af de nedenfor specificerede aminer med anvendelse af de metoder, der er i overensstemmelse med fremgangsmåden i bilag 10, punkt 7«. Disse azofarvestoffer må ikke anvendes til fremstilling eller behandling af følgende kategorier af produkter, der er anført i bilag 1:

- 1) Beklædningsgenstande og materiale til fremstilling heraf
- 2) Sengetøj, tæpper, puder, soveposer

⁽⁶⁾ Punkt 7 i bilag 1 indeholder herefter en liste med 20 aminer.

- 3) Håndklæder, strandmåtter, luftmadrasser
- 4) Masker, toupéer, parykker, kunstige øjenvipper
- 5) Smykker, der er i berøring med hud, armbånd
- 6) Pengeposer, rygsække
- 7) Kravleunderlag, overtræk til sæder og senge til spædbørn og småbørn
- 8) Bleer, hygiejnebind, trusseindlæg, tamponer.

II. PROCEDURE

- (16) Ved brev af 21. maj 2003 gav Tysklands faste repræsentation ved EU Kommissionen meddelelse om, at Forbundsrepublikken Tyskland i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 4, havde til hensigt at opretholde de nationale bestemmelser om anvendelsen af azofarvestoffer, der afviger fra bestemmelserne i direktiv 2002/61/EF om ændring af direktiv 76/769/EØF for så vidt angår markedsføring og anvendelse af azofarvestoffer. Kommissionen modtog brevet den 26. maj 2003.
- (17) Ved brev af 12. juni 2003 meddelte Kommissionen den tyske regering, at den havde modtaget meddelelsen i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og at den seks månedersperiode, den har til at behandle anmodningen i henhold til artikel 95, stk. 6, begyndte den 27. maj 2003, dvs. dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (18) Ved brev af 1. august 2003 underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om Forbundsrepublikken Tysklands meddelelse. Kommissionen offentliggjorde ligeledes en meddelelse om anmodningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾ for at informere andre berørte parter om de nationale bestemmelser, som Tyskland påtænker at opretholde, og om de anførte grunde hertil.

III. RETLIG VURDERING

1. Vurdering af, om betingelserne for anvendelse af traktatens undtagelsesbestemmelser er opfyldt

- (19) Artikel 95, stk. 4, angår nationale bestemmelser, der gives meddelelse om i forbindelse med en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, som er vedtaget og trådt i kraft inden vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, og som det ville uforeneligt med harmoniseringsforanstaltningen at opretholde.
- (20) Den tyske meddelelse, som Kommissionen modtog den 26. maj 2003, har til formål at opnå tilladelse til at opretholde nationale bestemmelser, der afviger fra bestemmelserne i direktiv 2002/61/EF, som udgør en foranstaltning til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser

med henblik på etablering og gennemførelse af det indre marked, vedtaget i henhold til EF-traktatens artikel 95. Endvidere blev disse nationale bestemmelser vedtaget og trådte i kraft i 1994, dvs. inden direktivet blev vedtaget.

- (21) Behovet for en harmonisering vedrørende azofarvestoffer skyldes den kræftrisiko, som hidrører fra tekstil- og lædervarer, der er farvet med visse azofarvestoffer, og som bekræftet af CSTE i dens udtalelse af 18. januar 1999 giver anledning til bekymring, og den nationale lovgivning med forbud mod visse kræftfremkaldende farvestoffer, som adskillige medlemsstater enten har indført eller givet meddelelse om. Derfor begrænsede direktiv 2002/61/EF anvendelsen af azofarvestoffer ved at forbyde visse azofarvestoffer i varer, der indeholder farlige stoffer, som på basis af tilstrækkelige data klart har vist at udgøre en risiko, dvs. varer fremstillet af tekstil eller læder.
- (22) I overensstemmelse med fast retspraksis skal en fællesskabsforanstaltning fortolkes ud fra de fastsatte mål. Direktiv 2002/61/EF er baseret på traktatens artikel 95, stk. 1, dvs. retsgrundlaget for harmoniseringsforanstaltninger vedrørende det indre markedes oprettelse og funktion. Det fremgår af nævnte direktivs betragtning 3, at hovedformålet er at fjerne de hindringer for det indre markedes gennemførelse og funktion, der skyldes de bestemmelser, som nogle medlemsstater har indført eller påtænker at indføre for at begrænse anvendelsen af visse azofarvestoffer.
- (23) Kommissionen mener derfor, at direktiv 2002/61/EF skal fortolkes således, at der ved direktivet indføres en harmonisering af alle de nuværende anvendelser af azofarvestoffer, og at det derfor er til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder nationale begrænsninger for anvendelsen af azofarvestoffer, som rækker videre end dem, der er fastsat i direktivet.
- (24) Når man sammenligner bestemmelserne i direktiv 2002/61/EF med de af Tyskland notificerede nationale bestemmelser, fremgår det, at det nationale forbud mod anvendelsen af azofarvestoffer, der i visse varer anses for at være sundhedsskadelige, afviger fra kravene i direktiv 2002/61/EF. De tyske bestemmelser (§ 3 sammen med bilag 1, punkt 7) forbyder anvendelsen af azofarvestoffer i otte varegrupper uden at begrænse dem til tekstil og læder som krævet i direktiv 2002/61/EF.
- (25) I henhold til artikel 95, stk. 4, skal meddelelsen af de nationale bestemmelser ledsages af en redegørelse for grundene vedrørende et eller flere af de vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet.

⁽¹⁾ EUT C 185 af 5.8.2003, s. 3.

- (26) Tyskland gav i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4, Kommissionen meddelelse om den eksakte ordlyd af de bestemmelser, som er mere vidtgående end bestemmelserne i direktiv 2002/61/EF, ledsaget af en kort forklaring af de grunde til at beskytte forbrugernes sundhed, der efter Tysklands opfattelse berettiger opretholdelsen af disse bestemmelser.
- (27) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at Tysklands anmodning om tilladelse til at opretholde de gældende nationale bestemmelser om azofarvestoffer kan antages til behandling i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4.

2. Vurdering af sagens omstændigheder

- (28) I henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4, og stk. 6, første afsnit, skal Kommissionen påse, at alle de i denne artikel fastsatte betingelser for, at en medlemsstat kan opretholde de gældende nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, er til stede. Nærmere bestemt gælder det, at de nationale bestemmelser skal være begrundet i de vigtige behov, hvortil der henvises i traktatens artikel 30, eller i miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, at de ikke må være et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og at de ikke må udgøre en hindring for det indre markeds funktion.
- (29) Der bør også henvises til Domstolens faste retspraksis, hvorefter betingelserne for at indrømme en undtagelse fra fællesskabsrettens grundlæggende principper skal fortolkes indskrænkende. Eftersom den omhandlede bestemmelse indfører en undtagelse fra principperne om ensartet anvendelse af fællesskabsretten og det fælles marked, skal EF-traktatens artikel 95, stk. 4, ligesom alle andre undtagelsesbestemmelser fortolkes på en måde, hvorved det er umuligt at udvide bestemmelsen til at omfatte andre tilfælde end de udtrykkeligt nævnte. Artikel 95 er netop udtryk for en sådan undtagelsesbestemmelse, hvorfor den skal fortolkes restriktivt, og hvorfor den kun kan finde anvendelse på meget strenge betingelser med hensyn til begrundelsen.

2.1. Bevisbyrde

- (30) Det skal bemærkes, at Kommissionen, når den undersøger, om de nationale bestemmelser, der er meddelt i henhold til artikel 95, stk. 4, er berettigede, i lyset af den tidsramme, der er fastsat i EF-traktatens artikel 95, stk. 6, skal tage udgangspunkt i »de grunde«, som den pågældende medlemsstat anfører. Det betyder, at det i henhold til traktatens bestemmelser påhviler den medlemsstat,

der fremsætter anmodningen om opretholdelse af de nationale foranstaltninger, at bevise, at disse er berettigede. I betragtning af fremgangsmåden i EF-traktatens artikel 95, navnlig den stramme frist til at træffe afgørelse, må Kommissionen i reglen nøjes med at undersøge, om de af medlemsstaten forelagte oplysninger er relevante, uden selv at forsøge at finde eventuelle begrundelser.

- (31) Det påhviler den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, at forelægge tilstrækkelige begrundelser, faktuelle oplysninger og videnskabelige beviser til, at den vil kunne få tilladelse til at foretage en fravigelse⁽¹⁾. Det er således i medlemsstatens interesse, at den i meddelelsen forelægger alle faktuelle og lovgivningsmæssige oplysninger, der kan støtte anmodningen⁽²⁾. Hvis anmodningen om indførelse eller opretholdelse af nationale bestemmelser ikke indeholder sådanne oplysninger, vil Kommissionen betragte den som uberettiget.

- (32) De tyske myndigheder har i deres meddelelse påberåbt sig, at formålet er at beskytte forbrugernes sundhed. Kommissionen må derfor efterprøve, om de nationale bestemmelser svarer til målsætningen, dvs. om de er nødvendige og står i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål i betragtning af, at den allerede vedtagne harmoniseringsforanstaltning, dvs. direktiv 2002/61/EF, selv har indført et meget højt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 95, stk. 3, og forfølger denne målsætning hensigtsmæssigt.

2.2. En berettigelse, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljø

2.2.1. Det tyske standpunkt

- (33) Den tyske regering har til hensigt at opretholde det nationale forbud mod visse azofarvestoffer i otte grupper af varer, der kommer i direkte kontakt med kroppen i længere tid, for så vidt som disse ikke består af tekstil og læder, og der er dermed tale om videregående begrænsninger end dem, der er fastsat i direktiv 2002/61/EF, som udelukkende gælder for tekstil- og lædervarer.

- (34) For at begrunde en opretholdelse af deres nationale bestemmelser har de tyske myndigheder fremsendt en redegørelse med nedenstående begrundelser.

⁽¹⁾ Se i relation til EF-traktatens artikel 30 EF-Domstolens dom af 23. september 2003 i sag C-192/01, Kommissionen mod Danmark, præmis 46.

⁽²⁾ Se »Meddelelse fra Kommissionen vedrørende artikel 95 (stk. 4, 5 og 6) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab« (KOM(2002)760 endelig af 23.12.2002), særlig punkt 13.

- (35) De tyske myndigheder påpeger, at »det i Tyskland i 1994 indførte forbud mod azofarvestoffer, der er sundhedsskadelige i visse varer, der kommer i direkte kontakt med kroppen i længere tid, blev indført for at beskytte forbrugernes sundhed«. De tyske myndigheder erklærer, at det »selv på daværende tidspunkt var kendt, at visse azofarvestoffer kunne fraspalte kræftfremkaldende aminer«. De finder derfor, at »det bør forhindres, at kroppen kommer i direkte berøring med disse azofarvestoffer, uanset hvilket materiale den vare, som forbrugeren kommer i berøring med i længere tid, består af«.
- (36) Forbundsrepublikken Tyskland er af den opfattelse, at sundhedsrisikoen i forbindelse med azofarvestoffer, der kan fraspalte skadelige aminer, foreligger, uanset om de farvede varer fremstilles på basis af tekstil, læder eller andre materialer.
- (37) Som videnskabelige data nævner Tyskland blot to udtalelser fra Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (CSTEE), nemlig udtalelsen om »Risk of cancer caused by textiles and leather goods coloured with azodyes« af 18. januar 1999 og udtalelsen om rapporten (det endelige udkast) om »Assessment of the risks to human health posed by azo colorants in toys, writing inks and paper products, and analysis of the advantages and drawbacks of restrictions on their marketing and use« af 12. juni 2001.
- (38) Nedenfor vurderes de tyske myndigheders redegørelser og synspunkter i lyset af kriterierne i artikel 95, stk. 4. Specielt vil de to udtalelser fra CSTEE, som Tyskland bygger sin anmodning på, blive analyseret.

2.2.2. CSTEE's udtalelse fra 1999

- (39) Kommissionen skal minde om, at virkningerne af azofarvestoffer er blevet vurderet både i en undersøgelse på Kommissionens foranledning og i en udtalelse afgivet af CSTEE i 1999 i forbindelse med forberedelsen af direktiv 2002/61/EF.
- (40) Den 18. januar 1999 afgav Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (CSTEE) en udtalelse ⁽¹⁾, hvori den konkluderede, at kræftrisikoen ved brug af visse farvestoffer giver anledning til bekymring ⁽²⁾. Komitéen bekræftede, at de azofarvestoffer, der ved spaltning afgiver en eller flere af de kræftfremkaldende aminer, der er klassificeret som kræftfremkaldende kategori 1 eller 2, eller af de otte aminer på den tyske MAK-liste, er særligt betænkelige. CSTEE fandt, at den rapport, som Kommissionen havde bestilt, gav et

⁽¹⁾ »Opinion on Risk of cancer caused by textiles and leather goods coloured with azo-dyes« afgivet på det 7. plenarmøde i CSTEE i Bruxelles den 18. januar 1999.

⁽²⁾ Bekymringen med hensyn til kræftrisiko skyldes, at azofarvestoffer ved reduktiv spaltning potentielt kan frigive aromatiske aminer, herunder de 22 aminer, som EU eller MAK-udvalget har klassificeret som bevisligt kræftfremkaldende hos mennesker eller som mistænkes herfor.

passende overblik over situationen vedrørende kræftrisikoen for forbrugerne ved anvendelsen af tøj, der er farvet med azoforbindelser, og at konklusionerne derfor generelt var acceptable. Komitéen støttede rapportens henstillinger om, at azofarvestoffernes anvendelse bør begrænses uden sondring mellem de 14 aminer, som EU har klassificeret som kræftfremkaldende kategori 1 eller 2, og de otte aminer, som MAK-udvalget har klassificeret, og at begrænsningen burde gælde uden nogen forudgående udvikling af en underbygget analysemetode.

- (41) Derfor har direktiv 2002/61/EF i overensstemmelse med disse henstillinger forbudt brugen af farlige azofarvestoffer og markedsføring af tekstil- og lædervarer, der er farvet med sådanne stoffer, som det klart er blevet påvist på basis af tilstrækkelige data indebærer en risiko. Derfor kan Tyskland ikke henvise til CSTEE's udtalelse fra 1999 som begrundelse for at begrænse brugen af azofarvestoffer i andre varer end tekstil- og lædervarer.

2.2.3. CSTEE's udtalelse fra 2001

- (42) CSTEE har i sin udtalelse fra juni 2001 ⁽³⁾ erklæret, at selv om visse produkter, der er fremstillet af andre materialer, som er farvet med azofarvestoffer, kunne være mulige kilder til eksponering for azofarvestoffer, er der en alvorlig mangel på kvantitative data. Tyskland kan derfor ikke henvise til denne udtalelse som begrundelse for landets begrænsninger vedrørende azofarvestoffer i andre materialer end tekstil og læder.
- (43) Denne anden udtalelse afgivet af CSTEE var kendt, inden direktiv 2002/61/EF blev vedtaget.

- (44) Det vil derfor ikke være berettiget at udvide forbuddet til også at gælde for andre materialer, for hvilke der ikke findes tilstrækkelige data til, at det kan bevises, at der eksisterer en sundhedsrisiko.

2.2.4. Andre betragtninger

- (45) Kommissionen ønsker i den forbindelse at lægge vægt på, at selv om en medlemsstat kan basere en ansøgning om at opholde sine tidligere gældende nationale bestemmelser på en risikovurdering af sundheden, der er forskellig fra den vurdering, fællesskabslovgiver lagde til grund i forbindelse med vedtagelsen af den harmoniseringsforanstaltning, som disse nationale bestemmelser fraviger, så er det den anmodende medlemsstat, der skal bevise, at de pågældende nationale bestemmelser er nødvendige og hensigtsmæssige.

⁽³⁾ Udtalelse om rapporten (det endelige udkast) om »Assessment of the risks to human health posed by azo colorants in toys, writing inks and paper products, and analysis of the advantages and drawbacks of restrictions on their marketing and use«, afgivet på det 24. plenarmøde i CSTEE i Bruxelles den 12. juni 2001.

(46) De tyske myndigheder har ikke fremlagt nogen oplysning, der kan vise, at der er en kendt risiko for folkesundheden, som går videre end den risiko, som allerede er identificeret i EU-lovgivningen, og de har heller ikke påvist, at de pågældende nationale foranstaltninger ikke rækker videre end det, der er nødvendigt for at nå det fastsatte mål ⁽¹⁾.

(47) Som vist ovenfor er det materiale og de oplysninger, som de tyske myndigheder har forelagt til støtte for deres anmodning om anvendelse af EF-traktatens artikel 95, stk. 4, meget begrænset. De tyske myndigheder har i deres redegørelse begrundet opretholdelsen af de nationale bestemmelser med forbrugerbeskyttelsen. De har imidlertid ikke fremlagt yderligere oplysninger eller data for at underbygge deres argumenter. De har ikke fremlagt nogen videnskabelige data om risiciene, der kunne vise, at EF's harmoniseringsforanstaltning er utilstrækkelig, eller en vurdering af sundhedsrisiciene — f.eks. et skøn over eksponeringen af forbrugerne — som ville kunne begrunde opretholdelsen af deres nationale bestemmelser. De har ikke engang fremlagt nogen oplysning om brugen af sådanne azofarvestoffer ved fremstillingen af produkter med andre materialer end tekstil og læder.

(48) Hvad angår de tyske myndigheders øvrige argumenter, så minder Kommissionen om, at et forbud mod produkter udgør en begrænsning af samhandelen på det indre marked og er således en forhindring af den grundlæggende målsætning om frie varebevægelser. Alle begrænsninger af denne art skal derfor være meget solidt funderede, og gennemgangen af den tyske anmodning har vist, at der ikke er anført sådanne grunde.

(49) Alt i alt må det konstateres, at man ikke ud fra den dokumentation og de argumenter, som de tyske myndigheder har anført til støtte for deres anmodning om anvendelse af artikel 95, stk. 4, kan slutte, at de nationale bestemmelser er begrundet af de vigtige behov, hvortil der henvises i EF-traktatens artikel 30. Derfor opfylder den tyske anmodning om opretholdelse af de nationale bestemmelser ikke alle betingelserne i EF-traktatens artikel 95, stk. 4.

2.3. *Ingen vilkårlig forskelsbehandling, skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne eller hindring for det indre markeds funktion*

(50) I henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 6, bekræfter eller forkaster Kommissionen inden for seks måneder de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling

eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

(51) Som bekendt skal anvendelsen af EF-traktatens artikel 95, stk. 4, bedømmes ud fra betingelserne både i dette stykke og i stk. 6 i samme artikel. Hvis nogen af disse betingelser ikke er opfyldt, skal anmodningen afvises, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige betingelser.

(52) Eftersom Tysklands anmodning ikke opfylder de grundlæggende betingelser i artikel 95, stk. 4 (se del III, afsnit 2.2, i denne beslutning), behøver Kommissionen ikke at konstatere, om de meddelte nationale bestemmelser er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, eller om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

IV. KONKLUSION

(53) Kommissionen finder på grundlag af de elementer, som den har haft til rådighed med henblik på at vurdere, hvorvidt begrundelserne til støtte for de meddelte nationale bestemmelser var berettigede, og i lyset af ovenstående betragtninger, at Tysklands anmodning af 21. maj 2003 om opretholdelse af de nationale bestemmelser, der fraviger direktiv 2002/61/EF om ændring af direktiv 76/769/EØF for så vidt angår markedsføring og anvendelse af visse azofarvestoffer

— kan antages til behandling

— ikke opfylder samtlige betingelser i EF-traktatens artikel 95, stk. 4, idet Tyskland ikke har begrundet opretholdelsen af landets nationale bestemmelser med et vigtigt behov for at beskytte forbrugernes sundhed.

(54) Kommissionen finder derfor, at de nationale bestemmelser, som den har fået meddelelse om, ikke kan godkendes i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 6 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De nationale bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af azofarvestoffer, som Forbundsrepublikken Tyskland har givet meddelelse om i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4, forkastes herved.

⁽¹⁾ Jf. EF-Domstolens dom af 20. marts 2003 i sag C-3/00, Danmark mod Kommissionen, præmis 63 og 64, Sml. 2003 I, s. 2643.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen
